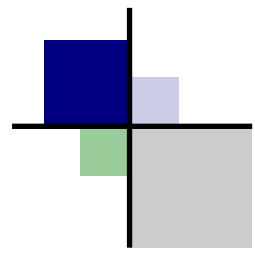

ຜົນກະທົບຂອງ ວິກິດການເງິນໂລກ

ແລະ

ສະພາບການພັດທະນາ ເສດຖະກິດໃນໄລຍະຜ່ານມາ

ລາຍ
ລາຍ
ລາຍ

Public Disclosure Authorized
Public Disclosure Authorized
Public Disclosure Authorized
Public Disclosure Authorized

ບົດລາຍງານສະພາບເສດຖະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນຈັດພິມເຜີຍແພ່ ບົດສອງຄັ້ງ (ກາງປີ ແລະ ທ້າຍປີ) ເປັນພາສາລາວ ແລະ ອັງກິດໂດຍຫ້ອງການ ທະນາຄານໂລກປະຈຳລາວ. ບົດລາຍງານກາງປີ ແມ່ນລາຍງານໃຫ້ຮູ້ກ່ຽວກັບ ສະພາບລວມດ້ານການພັດທະນາເສດຖະກິດໃນຊຸມເດືອນຜ່ານມາແລະແນວໂນ້ມ ໃນໄລຍະກາງຂອງປະເທດ. ສະບັບທ້າຍປີ (ບົດລາຍງານປີ) ແມ່ນສະເໜີຜົນການ ພັດທະນາເສດຖະກິດໃນໄລຍະຜ່ານມາ (ພາກ I), ຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍປະຕິຮູບຂອງລັດຖະບານ (ພາກ II), ແລະ ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອ ຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນໃນຂົງເຂດວຽກງານການປະຕິຮູບ (ພາກ III). ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ຂຽນໂດຍທ່ານ ສົມນິກ ດາວວະດິງ (ນັກເສດຖະສາດຂອງທະນາຄານໂລກ ປະຈຳລາວ) ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງທ່ານນາງ ອິກາເຈຣີນາ ວາສໂຕນູໂຕວາ (ນັກ ເສດຖະສາດອາວຸໂສຂອງທະນາຄານໂລກປະຈຳລາວ) ແລະ ທ່ານ ແມັດທິວ ເວກິສ໌ (ຫົວໜ້ານັກເສດຖະສາດຂອງທະນາຄານໂລກປະຈຳພູມິພາກ).

ພວກເຮົາຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນມາຍັງລັດຖະບານ ແລະ ບັນດາອົງການຜູ້ ໃຫ້ທຶນທີ່ໄດ້ສະໜອງຂໍ້ມູນແລະຄຳຄິດເຫັນຕ່າງໆ. ພ້ອມນີ້ ກໍຂໍສະແດງຄວາມຂອບ ໃຈມາຍັງເພື່ອນຮ່ວມງານພາຍໃນຫ້ອງການທະນາຄານໂລກປະຈຳລາວໂດຍສະ ເພາະແມ່ນ: ທ່ານ ແສງໄຊ ພູສິງຣິວ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນດ້ານການສຳຫຼວດວິສາຫະກິດ, ກອນສະຫວ່າງ ຫງາດໄຊສອນ ສຳລັບຂໍ້ມູນດ້ານການຄ້າ, ທາລະວັນ ວົງສອນເພັດ ສຳລັບການອອກແບບໜ້າປຶກ, ວັດທະນາ ສິງຫາຣາດ, ບົວລຳພັນ ພູທະວິສຸກ, ສຸລິ ດາຣັກ ສາຄອນນິນທອມ ແລະ ພະນັກງານຄົນອື່ນໆທີ່ຊ່ວຍໃນການຈັດພິມ ແລະ ເຜີຍແພ່ບົດລາຍງານສະບັບນີ້.

ທີມງານທະນາຄານໂລກ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈສຳລັບຄຳຄິດເຫັນຕໍ່ໂຄງ ຮ່າງແລະເນື້ອໃນຂອງບົດລາຍງານສະບັບນີ້.

ສະຫລຸບຫຍໍ້

ສປປ ລາວ ແມ່ນຮອງຮັບກັບວິກິດການເງິນໂລກໄດ້ດີກວ່າຫຼາຍປະເທດເພື່ອນບ້ານ. ຂະແໜງເສດຖະກິດໂດຍລວມແມ່ນຍັງສືບຕໍ່ໂຕ້ໂຕ້ດີ ໃນຂະນະທີ່ການຄຸ້ມຄອງດ້ານການເງິນ (ໂດຍສະເພາະບັນຫາການຂາດດຸນງົບປະມານ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍນອກແຜນງົບປະມານ) ກາຍເປັນບັນຫາທີ່ໜ້າເປັນຫ່ວງຫຼາຍ. ຜົນກະທົບຂອງວິກິດໂລກຄັ້ງນີ້ ຮູ້ສຶກໄດ້ຈາກການຫຼຸດລົງໃນພາກການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ, ລາຄາແລະຄວາມຕ້ອງການສິນຄ້າສິ່ງອອກ ໂດຍສະເພາະຂະແໜງຊັບພະຍາກອນແລະກະສິກໍາ. ໃນຕົ້ນປີ 2009, ການທ່ອງທ່ຽວແລະການຜະລິດ (ຕັດຫຍິບ) ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼາຍຈາກວິກິດຄັ້ງນີ້ ແຕ່ກໍ່ຍັງມີຄວາມສ່ຽງຢູ່. ສິ່ງທ້າທາຍໃນຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນການຮັກສາສະເຫຼຍລະພາບດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກໂດຍໄປພ້ອມໆກັບການຮັບມືກັບຜົນກະທົບຈາກວິກິດການເງິນໂລກ.

ອັດຕາການເຕີບໂຕຂອງ GDP ເຊິ່ງຢູ່ທີ່ປະມານ 7 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2008 ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງຢູ່ໃນລະດັບ 5 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2009 ອັນເນື່ອງມາຈາກວິກິດການຂອງເສດຖະກິດໂລກ. ອັດຕາການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດທີ່ອ່າວຕໍ່ໃນປີນີ້ (5 ສ່ວນຮ້ອຍ) ຕົ້ນຕໍແມ່ນຍ້ອນການຫຼຸດລົງຂອງຄວາມຕ້ອງການຈາກພາຍນອກ ແລະ ລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວ, ດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການປະກອບສ່ວນຈາກຂະແໜງການຜະລິດແລະບໍລິການ ຕໍ່ການເຕີບໂຕຈຶ່ງໜ້ອຍລົງໄປນຳ. ແຕ່ວ່າອັດຕາການເຕີບໂຕໃນຂະແໜງກະສິກໍາແລະຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ແມ່ນຍັງຄົງແຂງແຮງ (ຢູ່ທີ່ 2,6 ແລະ 16,6 ສ່ວນຮ້ອຍ ຕາມລຳດັບ) ແລະ ປະກອບສ່ວນເກືອບເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງການເຕີບໂຕໂດຍລວມ (ທີ່ 5 ສ່ວນຮ້ອຍ). ການປະກອບສ່ວນຕົ້ນຕໍຈາກຂະແໜງບໍລິການ ແມ່ນມາຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການປ່ອຍເງິນກູ້ຈາກທະນາຄານ ແລະ ການເພີ່ມເງິນເດືອນແລະເງິນອູດໝູນແກ່ລັດຖະກອນໃນສົກປີນີ້.

ການຂາດດຸນງົບປະມານຂອງລັດຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນສູງໃນສົກປີ 2008/09 ເນື່ອງວ່າຈາກລັດຖະບານມີການໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍສໍາລັບການກະກຽມການຈັດມະຫາກຳກິລາຊີເກມ ແລະ ໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຕ່າງໆ ໃນເວລາດຽວກັນການ ເກັບລາຍຮັບຄາດວ່າຈະຕໍ່າກົວເປົ້າທີ່ວາງໄວ້ຍ້ອນຜົນກະທົບຈາກວິກິດການເງິນໂລກ. ການເກັບລາຍຮັບຂອງລັດຖະບານລາວ ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງຈາກ 14,2 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງ GDP ໃນສົກປີ 2007/08 ມາເປັນ 13,2 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນສົກປີ 2008/09 ອັນເນື່ອງມາຈາກການຫຼຸດລົງຂອງລາຍຮັບຈາກຂະແໜງຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ແລະລາຍຮັບຈາກຂະແໜງການອື່ນໆທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ລາຍຈ່າຍພັດເພີ່ມສູງຂຶ້ນທີ່ປະມານ 22,8 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງ GDP ໃນສົກປີ 2008/09 ຈາກ 17,6 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2007/08 ເນື່ອງຈາກວ່າລັດຖະບານມີແຜນໃຊ້ຈ່າຍໃນການກະຕຸ້ນເສດຖະກິດ ແລະ ສົ່ງເສີມການຊົມໃຊ້ພາຍໃນ, ການເພີ່ມເງິນເດືອນຂອງພາກລັດ ກໍ່ຄືການກະກຽມໃສ່ມະຫາກຳກິລາຊີເກມ ແລະ ການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານໃນແຂວງຕ່າງໆ (ໃນນັ້ນລວມທັງເສັ້ນທາງ 450 ປີ ເພື່ອສະເຫຼີມສະຫຼອງຄົບຮອບການສະຖາປະນານະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ). ຖ້າບໍ່ມີມາດຕະການເພີ່ມເຕີມຕ່າງໆ ການຂາດດຸນງົບປະມານໂດຍລວມຄາດວ່າຈະຢູ່ໃນລະດັບ 8 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງ GDP ໃນສົກປີ 2008/09. ແຕ່ຖ້າບັນດາມາດຕະການດ້ານລາຍຮັບແລະລາຍຈ່າຍທີ່ນໍາສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດໃນກາງປີນີ້ທາກໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ, ລັດຖະບານ ອາດສາມາດຄວບຄຸມການຂາດດຸນໄດ້ທີ່ປະມານ 6,7 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງ GDP.

ອັດຕາເງິນເຟີ້ເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າໃນຊຸມເດືອນທີ່ຜ່ານມາຊຶ່ງຕົ້ນຕໍແມ່ນຍ້ອນການຫຼຸດລົງຂອງລາຄາສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ໃນຂະນະທີ່ອັດຕາແລກປ່ຽນຂອງເງິນກີບມີຄວາມໝັ້ນທົ່ງດີເມື່ອທຽບກັບສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຕ່າງໆທີ່ສຳຄັນ. ອັດຕາເງິນເຟີ້ປີຕໍ່ປີ ກໍໄດ້ຫຼຸດລົງຫຼາຍໃນຫຼາຍເດືອນທີ່ຜ່ານມາ (ຕໍ່ກວ່າ 0 ໃນເດືອນມິຖຸນາ 2009) ຍ້ອນລາຄາສິນຄ້າພະລັງງານແລະສະບຽງອາຫານທີ່ຖືກລົງ. ຫຼັງການແຂງຄ່າຂຶ້ນປະມານ 9,7 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2008, ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນກີບເມື່ອທຽບກັບເງິນໂດລາສະຫະລັດ ເຫັນວ່າຢູ່ໃນລະດັບຄົງທີ່ ແຕ່ເມື່ອທຽບກັບເງິນບາດຂອງໄທແມ່ນໄດ້ອ່ອນຄ່າລົງເລັກໜ້ອຍ (ປະມານ 2,2 ສ່ວນຮ້ອຍ) ໃນຊ່ວງໄລຍະຫົກເດືອນຕົ້ນປີ 2009. ການເຫັນດີເລັກໜ້ອຍຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີການແຊກແຊງຕະຫຼາດເພື່ອຮັກສາອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຂອງເງິນກີບໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນຄົງໂດຍສະເພາະແມ່ນຕໍ່ກັບເງິນໂດລາ.

ຄັງແຮງເງິນຕາຕ່າງປະເທດໄດ້ຫຼຸດລົງຢ່າງໄວວາໃນຊ່ວງໄລຍະແຕ່ໄຕມາດທີ 4 ຂອງປີ 2008 ຫາ ໄຕມາດທີ 1 ຂອງປີ 2009 ແລະ ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງຕື່ມອີກໃນປີ 2009 ຍ້ອນການໄຫຼເຂົ້າຂອງທຶນທີ່ຫລຸດລົງ ແລະ ການແຊກແຊງອັດຕາແລກປ່ຽນ. ການເກີນດຸນຂອງບັນຊີທຶນຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງຢູ່ໃນລະດັບ 14,2 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ໃນປີ 2009 ຈາກ 18,6 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2008 ເນື່ອງຈາກວ່າການລົງທຶນຕ່າງປະເທດຄາດວ່າຈະຫລຸດລົງປະມານ 30 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີນີ້. ການຂາດດຸນຂອງບັນຊີເດີນສະພັດ ເຊິ່ງຢູ່ທີ່ 16,5 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງ GDP ໃນປີ 2008 ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງເລັກໜ້ອຍໃນປີ 2009 ທີ່ 15,8 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງ GDP ຍ້ອນມູນຄ່າການນຳເຂົ້າຫຼຸດລົງໄວກວ່າການສົ່ງອອກ ເຊິ່ງເປັນສາເຫດມາຈາກລາຄາຜະລິດຕະພັນທີ່ຖືກລົງ ລວມທັງສິນຄ້າລົງທຶນທີ່ນຳເຂົ້າໂດຍບັນດາໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ໃນຂະແໜງຊັບພະຍາກອນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນບໍ່ສາມາດຊົດເຊີຍການສູນເສຍທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເບື້ອງບັນຊີທຶນໄດ້ແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ.

ລັດຖະບານກຳລັງປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍຢ່າງໃນການຮັບມືກັບຜົນກະທົບຈາກສະພາບເສດຖະກິດໂລກທີ່ຕົກຕ່ຳ. ບັນຫາສິ່ງທ້າທາຍຕົ້ນຕໍທີ່ລັດຖະບານລາວຕ້ອງໄດ້ຜ່ານພ່າໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກນີ້ລວມມີ: (1) ການດຸ່ນດຽງການຂາດດຸນງົບປະມານທີ່ຫຼວງຫຼາຍ; (2) ການເພີ່ມທະວີການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານງົບປະມານ ແລະ ດ້ານເງິນຕາອາດເພີ່ມຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສະເຖຍລະພາບດ້ານການເງິນ ແລະ ເສດຖະກິດມະຫາພາກ ໃນອານາຄົດອັນໃກ້ນີ້; (3) ການຄວບຄຸມໜີ້ເສຍ (NPL) ໃນອະນາຄົດທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຈາກການປ່ອຍສິນເຊື້ອທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາໃນຫວ່າງດໍາລົງມານີ້ ໂດຍສະເພາະແມ່ນພາກທະນາຄານທຸລະກິດລັດ; (4) ແລະສຸດທ້າຍແມ່ນ: ຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງເລັ່ງລັດດຽງການການປະຕິຮູບຕ່າງໆເພື່ອຮັກສາການເຕີບໂຕແບບຍືນຍົງ ແລະ ບັນລຸເປົ້າໝາຍໃນການປົດປ່ອຍປະເທດລາວໃຫ້ຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກສະຖານະພາບຂອງປະເທດດ້ອຍພັດທະນາໃນປີ 2020.

ສາລະບານ

ສະຫຼຸບຫຍໍ້.....	1
1. ຜົນກະທົບຈາກວິກິດການການເງິນໂລກ ແລະ ສະພາບເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ	4
1.1 ການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ອັດຕາເງິນເຟີ້.....	4
1.2 ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍຂອງພາກລັດ.....	6
1.3 ດຸນການຊໍາລະກັບຕ່າງປະເທດ.....	9
1.4 ຂະແໜງເງິນຕາ.....	12
2. ການຮອງຮັບຕໍ່ຜົນກະທົບຈາກວິກິດການການເງິນໂລກຂອງລັດຖະບານ ສປປ ລາວ.....	16
ຮູບສະແດງ:	
ຮູບສະແດງ 1. ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ແລະ ໄພເງິນເຟີ້, (ການປ່ຽນແປງເປັນສ່ວນຮ້ອຍ).....	4
ຮູບສະແດງ 2. ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເຕີບໂຕຂອງ GDP, (ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍ)	5
ຮູບສະແດງ 3. ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕົວຈິງໃນໄລຍະກາງ ແລະ ໄພເງິນເຟີ້ (ເປີເຊັນ).....	5
ຮູບສະແດງ 4. ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕົວຈິງ: ການປະກອບສ່ວນຕາມຂະແໜງການ (ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍ).....	5
ຮູບສະແດງ 5. CPI ລະອຽດປະຈຳເດືອນ (ການປ່ຽນແປງເປັນເປີເຊັນໃນໄລຍະ 12 ເດືອນ).....	6
ຮູບສະແດງ 6. ຜົນການເກັບລາຍຮັບປະຈຳໄຕມາດຂອງລັດຖະບານລາວ (ຕື້ ກີບ).....	6
ຮູບສະແດງ 7. ການໃຊ້ຈ່າຍປະຈຳໄຕມາດຂອງລັດຖະບານລາວ (ຕື້ ກີບ)	7
ຮູບສະແດງ 8. ສັງລວມຂອບການເງິນໄລຍະກາງ (ເປີເຊັນຂອງ GDP).....	7
ຮູບສະແດງ 9. ສປປ ລາວ: ໂຕຊີ້ວັດໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດຂອງພາກລັດໃນທ້າຍປີ -2008	8
ຮູບສະແດງ 10. ການສົ່ງອອກຕາມຂະແໜງການ (ລ້ານ US\$).....	9
ຮູບສະແດງ 11. ການສົ່ງອອກຕາມປະເທດປາຍທາງ (ລ້ານ US\$).....	9
ຮູບສະແດງ 12. ການສົ່ງອອກປະຈຳໄຕມາດຂອງລາວ (ລ້ານ US\$).....	10
ຮູບສະແດງ 13. ການເຕີບໂຕໄລຍະກາງຂອງການສົ່ງອອກ ແລະ ການນຳເຂົ້າ (ລ້ານ US\$).....	10
ຮູບສະແດງ 14. ດຸນການຊໍາລະ, 2006-13 (% ຂອງ GDP)	11
ຮູບສະແດງ 15. ການຂະຫຍາຍຕົວໃນຂະແໜງເງິນຕາ (ການປ່ຽນແປງເປັນເປີເຊັນຕໍ່ປີ)	11
ຮູບສະແດງ 16. FDI ຢູ່ ສປປ ລາວ, 2006-2013	12
ຮູບສະແດງ 17. ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນກີບ (ດັດຊະນີ, ທັນວາ 2006 =100)	12
ຮູບສະແດງ 18. ຄັງແຮທາງການທັງໝົດ.....	13
ຮູບສະແດງ 19. ເງິນໃນຄວາມໝາຍກວ້າງ (ການປ່ຽນແປງເປັນເປີເຊັນ ປີຕໍ່ປີ).....	13
ຮູບສະແດງ 20. ການປະກອບສ່ວນໃສ່ການເຕີບໂຕຂອງພາກສິນເຊື້ອ (ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍ).....	14
ຮູບສະແດງ 21. ການປ່ອຍກູ້ຂອງທະນາຄານ (% ຂອງ GDP)	15
ຕາຕະລາງ ແລະ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ	
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1: ສະພາບແນວໂນ້ມຂອງເສດຖະກິດໂລກ	18
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2: ການສຳຫຼວດວິສາຫະກິດແບບຮີບດ່ວນເພື່ອຕິດຕາມຜົນກະທົບຂອງວິກິດການ ໃນສະພາບທີ່ຂາດຂໍ້ມູນປະຈຳໄຕມາດ	19

1. ຜົນກະທົບຈາກວິກິດການດ້ານການເງິນຂອງໂລກ ແລະ ສະພາບເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ

ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ (GDP) ຢູ່ ສປປ ລາວ ຖືວ່າໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໜ້ອຍຈາກວິກິດການເງິນໂລກເມື່ອທຽບກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນບ້ານ. ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ, ວິກິດຄັ້ງນີ້ແມ່ນໄດ້ມີຜົນກະທົບໃນດ້ານການລົງທຶນ, ລາຄາແລະຄວາມຕ້ອງການຕໍ່ສິນຄ້າສິ່ງອອກ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ການເຕີບໂຕຕົວຈິງຂອງ GDP ຈຶ່ງຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງຢູ່ລະດັບ 5 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2009 ແຕ່ກໍຍັງຖືວ່າດີພໍສົມຄວນ. ໃນຊຸມເດືອນຜ່ານມາ ອັດຕາເງິນເຟີ້ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າຍ້ອນລາຄາສິນຄ້ານຳເຂົ້າໄດ້ຫລຸດລົງ. ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງພາກລັດທີ່ພົວພັນກັບການກະກຽມການຈັດມະຫາກຳກິລາຊີເກມ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວຂອງສິນເຊື່ອໃນຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ຊຶ່ງແນໃສ່ກະຕຸກຊຸກຍູ້ເສດຖະກິດ ໄດ້ເລີ່ມສ້າງ

ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານດຸນການຊຳລະກັບຕ່າງປະເທດ. ພາຍຫຼັງການແຂງຄ່າຂອງເງິນກີບໃນປີ 2008, ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນກີບຕໍ່ສະກຸນເງິນຕ່າງປະເທດ ກໍ່ເຫັນວ່າຄົງທີ່ຕະຫຼອດມາ ແຕ່ຕ້ອງແລກມາດ້ວຍການຫຼຸດລົງຂີ້ກໄຊ້ຂອງຄັງແຮ່ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ. ການຂາດດຸນງົບປະມານຂອງລັດ ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍໃນສົກປີ 2008/09 ຍ້ອນວິກິດການເສດຖະກິດໂລກ ແລະ ພາກລາຍຈ່າຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນສູງ. ສິ່ງທ້າທາຍຕົ້ນຕໍໃນຕໍ່ໜ້າແມ່ນການຮັກສາສະເຖຍລະພາບດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການຮັບມືກັບຜົນກະທົບຈາກວິກິດການ ແລະ ຄວາມກົດດັນດ້ານລາຍຈ່າຍ.

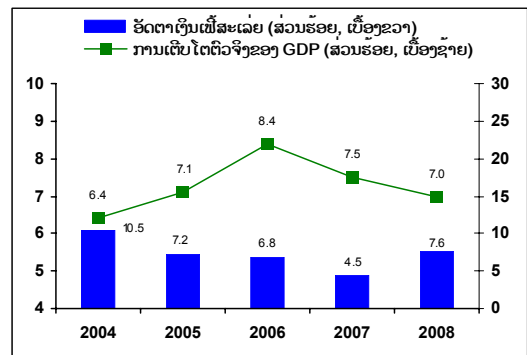
1.1 ການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ອັດຕາເງິນເຟີ້

ການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດ

ການເຕີບໂຕຕົວຈິງຂອງ GDP ໃນປີ 2008 ຄາດວ່າຈະຢູ່ໃນລະດັບ 7 ສ່ວນຮ້ອຍ ຊຶ່ງຫຼຸດລົງເລັກນ້ອຍເມື່ອທຽບກັບປີ 2007 ທີ່ລະດັບ 7,5 ສ່ວນຮ້ອຍ (ຮູບສະແດງ 1). ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນ (ໄຟຟ້າແລະບໍ່ແຮ່) ປະກອບສ່ວນປະມານ 2,0 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງການເຕີບໂຕດັ່ງກ່າວ (ຮູບສະແດງ 2), ຊຶ່ງໃນນັ້ນໄດ້ລວມເອົາທັງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກສີ່ແຫ່ງ, ການຂະຫຍາຍໂຮງງານທອງແດງຂະໜາດໃຫຍ່ໜຶ່ງແຫ່ງ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຜະລິດໂລຫະທອງ. ສ່ວນອີກ 5 ສ່ວນຮ້ອຍແມ່ນໄດ້ຈາກຂະແໜງການອື່ນໆທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນ ເຊັ່ນ: ການລົງທຶນໃນການປູກພືດແລະຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ, ການຜະລິດອຸດສາຫະກຳ (ລວມທັງຕັດຫຍິບ), ລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ, ການເຕີບໂຕຂອງການຄ້າຂາຍຍ່ອຍແລະການກໍ່ສ້າງ, ແລະ ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງອາຫານແລະຜະລິດຕະພັນອື່ນໆທີ່ຫາກໍ່ປະກົດຕົວຂຶ້ນໃໝ່.

ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຄາດວ່າຈະຊ້າລົງທີ່ປະມານ 5 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2009 (ລະອຽດໃຫ້ເບິ່ງຮູບສະແດງ 3). ຈັງຫວະການເຕີບໂຕທີ່ຊ້າລົງໃນປີ 2009 ຈຸດໝັກແມ່ນຍ້ອນການຫຼຸດລົງຂອງຄວາມຕ້ອງການຈາກຕ່າງປະເທດ ແລະ ລາຍຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວ; ດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການປະກອບສ່ວນຂອງຂະ

ຮູບສະແດງ 1. ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ແລະ ໄໝເງິນເຟີ້, (ການປ່ຽນແປງເປັນສ່ວນຮ້ອຍ)

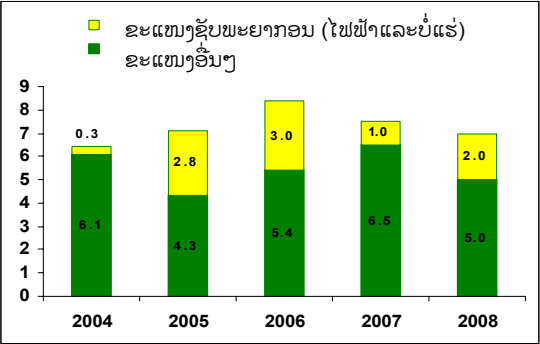

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານລາວ (MPI) ແລະ ການປະເມີນຂອງທະນາຄານໂລກ.

ແໜງການຜະລິດແລະບໍລິການຫຼຸດລົງໄປນຳ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ການເຕີບໂຕກໍຍັງເຫັນວ່າມີຄວາມແຂງແຮງພໍສົມຄວນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບແຮງຍູ້ຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຜົນຜະລິດກະສິກຳ (ປະມານ 2,6 ສ່ວນຮ້ອຍ), ການຜະລິດທອງ (ຢ່າງໜ້ອຍ 25 ສ່ວນຮ້ອຍ) ໃນປີ 2009, ແລະ ຂະແໜງບໍລິການ (ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມາຈາກການເພີ່ມເງິນເດືອນຂອງລັດຖະກອນ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຄ້າຂາຍຍ່ອຍ, ແລະ ການກະຕຸກຊຸກຍູ້ຈາກການປ່ອຍສິນເຊື່ອຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນປີ 2008 ຊຶ່ງເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 85 ສ່ວນຮ້ອຍ). ການສຳຫຼວດວິສາຫະກິດແບບຮີບດ່ວນເຊິ່ງຈັດຂຶ້ນໃນຫວ່າງບໍດົນມານີ້ເພື່ອຕິດຕາມຜົນກະທົບຈາກວິກິດການໄດ້ຍືນຍັນການຄາດຄະເນດັ່ງກ່າວ (ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1). ໃນຕົວເລກການເຕີບໂຕລວມທີ່ 5 ສ່ວນຮ້ອຍ, ຂະແໜງກະສິກຳປະກອບສ່ວນ 0,8 ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍ, ຂະແໜງຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ທີ່ 1,5, ໄຟຟ້ານໍ້າຕົກທີ່ 0,4, ແລະ ຂະແໜງບໍລິການທີ່ 1,9 (ລາຍຈ່າຍເງິນເດືອນຂອງພາກລັດ 1, 4 ຈຸດ, ການຄ້າຂາຍຍ່ອຍ 0,3 ຈຸດ, ແລະ ການເຕີບໂຕດ້ານການປ່ອຍສິນເຊື່ອ 0,2 ຈຸດ). ປະເພດ “ອື່ນໆ” (ຈຸດໜັກແລ້ວແມ່ນມາຈາກອາກອນທາງອ້ອມສູດທິ) ກວມເອົາສ່ວນທີ່ເຫຼືອ 0,3 ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍ (ເບິ່ງຮູບສະແດງ 4).

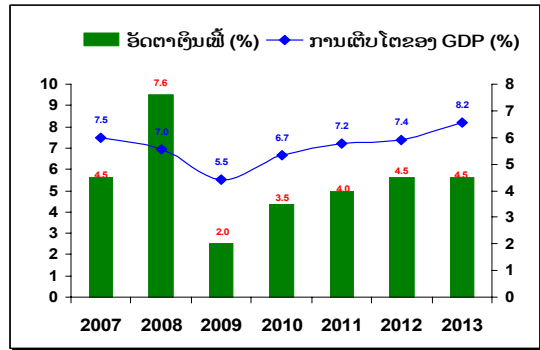
ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂດັ່ງການປະຕິຮູບຕ່າງໆມີການສືບຕໍ່ ແລະ ສະພາບເສດຖະກິດຂອງໂລກດີຂຶ້ນ (ຕາຕະລາງຊ້ອນທ້າຍ 1), ການເຕີບໂຕຄາດວ່າຈະຟື້ນຕົວໃນໄລຍະກາງ (ຮູບສະແດງ 3). ການເຕີບໂຕທີ່ຄາດຄະເນຂ້າງເທິງຕົ້ນຕໍແມ່ນໄດ້ຮັບການປະກອບສ່ວນຈາກຂະແໜງຊັບພະຍາກອນ (ໄຟຟ້ານໍ້າຕົກແລະຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່), ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ການບໍລິການ. ການປະກອບສ່ວນຈາກຂະແໜງການຜະລິດແລະກໍ່ສ້າງຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນໄລຍະກາງເຊັ່ນກັນ. ຂະແໜງພະລັງງານໂດຍສະເພາະແມ່ນການເພີ່ມການຜະລິດໄຟຟ້າຈາກເຂື່ອນນໍ້າເທີນ 2 ໃນປີ 2010 ແລະ ບັນດາໂຄງການໄຟຟ້າອື່ນໆທີ່ຈະເລີ່ມການຜະລິດຫຼັງຈາກນັ້ນ ຄາດວ່າຈະເພີ່ມການປະກອບສ່ວນຂອງຂະແໜງຕົນແກ່ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ໄດ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍນັບແຕ່ປີ 2010 ເປັນຕົ້ນໄປ (ຮູບສະແດງ 4). ທ່າແຮງການເຕີບໂຕໃນໄລຍະກາງ ແມ່ນຍັງຂຶ້ນກັບການປ່ຽນແປງຂອງລາຄາຜະລິດຕະພັນໃນຕະຫຼາດໂລກ (ຕົ້ນຕໍແມ່ນລາຄາໂລຫະແລະຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ), ການຟື້ນຕົວຂອງການທ່ອງທ່ຽວໃນພາກພື້ນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການໄຟຟ້າຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນແຜນ, ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງຄວາມຕ້ອງການຈາກບັນດາປະເທດເພື່ອນບ້ານ (ໄທ, ຈີນ ແລະ ຫວຽດນາມ) ແລະ ສະຫະພາບເອີຣົບ.

ຮູບສະແດງ 2. ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເຕີບໂຕຂອງ GDP, (ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍ)

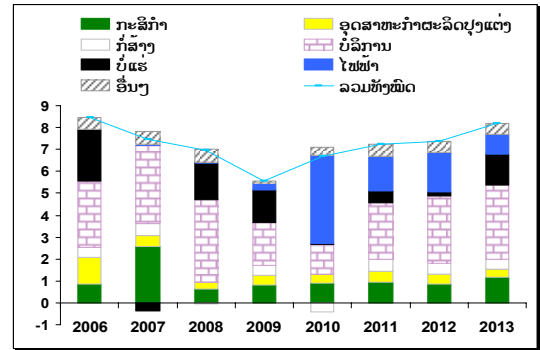
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານລາວ (MPI) ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທະນາຄານໂລກ.

ຮູບສະແດງ 3. ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕົວຈິງໃນໄລຍະກາງ ແລະ ໄພ່ເຢັນເພີ່ (ເປີເຊັນ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການປະເມີນ ແລະ ຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ.

ຮູບສະແດງ 4. ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕົວຈິງ: ການປະກອບສ່ວນຕາມຂະແໜງການ (ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍ)

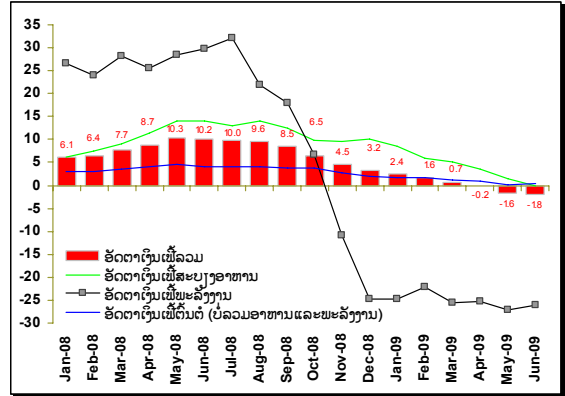

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການປະເມີນ ແລະ ຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ.

ອັດຕາເງິນເຟີ້

ດັດສະນີລາຄາລວມໄດ້ຫຼຸດລົງຢ່າງໄວວາຊຶ່ງຕໍ່າກວ່າສູນ ໃນເດືອນມິຖຸນາ 2009 ແລະ ຄາດວ່າຈະຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າໃນຊຸມເດືອນຂ້າງໜ້າ. ອັດຕາໄພເງິນເຟີ້ໃນ ສປປ ລາວ ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ເທົ່າ ຫຼື ຕໍ່າກວ່າ 10 ສ່ວນຮ້ອຍ ຕະຫຼອດປີ 2008 ໃນສະພາບທີ່ລາຄາສະບຽງອາຫານແລະນໍ້າມັນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນສູງ. ອັດຕາເງິນເຟີ້ສະເລ່ຍຕໍ່ປີ (ອີງໃສ່ດັດຊະນີລາຄາຊົມໃຊ້) ແມ່ນປະມານ 7,6 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2008 ແລະ ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງໃນລະດັບຕໍ່າກວ່າ 2 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2009 ຍ້ອນລາຄາຜະລິດຕະພັນໃນຕະຫຼາດໂລກຫຼຸດລົງຫຼາຍໃນໄລຍະຜ່ານມາ (ເບິ່ງຮູບສະແດງ 3). ໃນກຸ່ມລາຄາສິນຄ້າຕ່າງໆ, ລາຄາພະລັງງານແລະສະບຽງອາຫານເຫັນວ່າຫຼຸດລົງຫຼາຍກວ່າໝູ່ໃນຊຸມເດືອນຜ່ານມາຈາກຈຸດສູງສຸດໃນປີ 2008 (ເບິ່ງຮູບສະແດງ 5). ອັດຕາເງິນເຟີ້ຫຼັກ (ບໍ່ລວມສະບຽງອາຫານແລະພະລັງງານ) ກໍ່ໄດ້ຫຼຸດລົງຕໍ່າກວ່າ 1 ສ່ວນຮ້ອຍໃນກາງປີ 2009 ທຽບກັບ 4,2 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນກາງປີ 2008.

ຮູບສະແດງ 5. ການແຍກດັດສະນີລາຄາລາຍເດືອນ (ການປ່ຽນແປງເປັນສ່ວນຮ້ອຍໃນໄລຍະ 12 ເດືອນ)

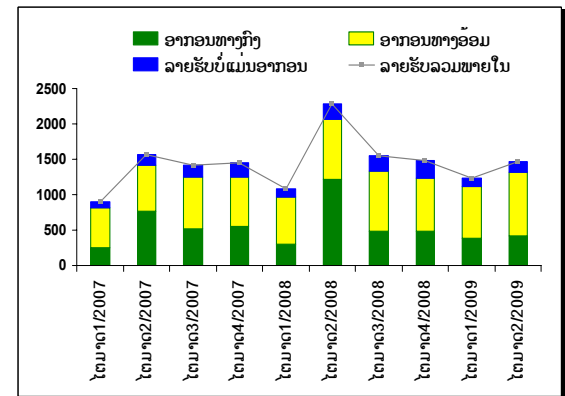
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານລາວ (MPI) ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທະນາຄານໂລກ.

ການຫຼຸດລົງຂອງລາຄາຜະລິດຕະພັນໃນຕະຫຼາດໂລກ (ໂດຍສະເພາະລາຄາສະບຽງອາຫານແລະພະລັງງານ) ໄດ້ນຳໄປສູ່ການມີສະພາວະເງິນເຟີ້ຕໍ່າໃນ ສປປ ລາວ ໃນຫຼາຍເດືອນຜ່ານມານີ້.

1.2 ລາຍຮັບແລະລາຍຈ່າຍຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານປະສົບບັນຫາສະພາບລາຍຮັບຕົກຕໍ່າໃນສົກປີງົບປະມານ 2008/09. ການເກັບລາຍຮັບຂອງລັດຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງຈາກ 14,2 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ໃນສົກປີ 2007/08 ມາເປັນ 13,2 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນສົກປີ 2008/09 ຍ້ອນການຕົກຕໍ່າຂອງລາຍຮັບເມື່ອທຽບກັບແຜນ ໂດນສະເພາະແມ່ນລາຍຮັບຈາກຂະແໜງບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງເສດຖະກິດອື່ນໆ. ການເກັບລາຍຮັບໃນທົກເດືອນຕົ້ນສົກປີງົບປະມານນີ້ເຫັນວ່າຕໍ່າກວ່າໃນຊ່ວງໄລຍະດຽວກັນຂອງປີກາຍ ຍ້ອນຜົນກະທົບຈາກວິກິດການແລະຄວາມຫຼ້າຊ້າໃນການຊຳລະອາກອນກຳໄລຂອງໂຄງການບໍ່ແຮ່ (ເບິ່ງຮູບສະແດງ 6). ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ, ຄາດວ່າລາຍຮັບຈະດີຂຶ້ນໃນທົກເດືອນທ້າຍສົກປີນີ້ຍ້ອນລັດຖະບານລາວໄດ້ມີມາດຕະການຕ່າງໆເພື່ອເພີ່ມລາຍຮັບດ້ານອາກອນ ຊຶ່ງໃນນັ້ນລວມທັງ ການຊຳລະອາກອນບໍ່ແຮ່ທີ່ໄດ້ເລື່ອນການຊຳລະໄປກ່ອນໜ້ານີ້ ແລະ ການນຳໃຊ້ອາກອນຊົມໃຊ້ເພີ່ມເຕີມ.

ຮູບສະແດງ 6. ຜົນການເກັບລາຍຮັບປະຈຳໄຕມາດຂອງລັດຖະບານລາວ (ຕື້ ກີບ)

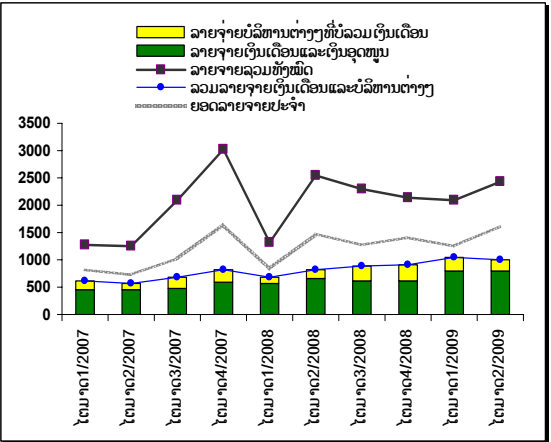
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານລາວ (MOF) ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທະນາຄານໂລກ.

ພາກລາຍຈ່າຍຂອງລັດໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນ ໄລຍະຫົກເດືອນຕົ້ນສົກປີນີ້ ຍ້ອນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຍຈ່າຍດ້ານເງິນເດືອນແລະເງິນອຸດໜູນແກ່ລັດຖະກອນໃນທວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ພົວພັນກັບມະຫາກຳກິລາຊີເກມທີ່ຈະມາເຖິງນີ້ ກໍ່ຄືການປັບປຸງລະບົບມັດທະຍົມສຶກສາ (ການເພີ່ມປີຮຽນຈາກ 11 ເປັນ 12 ປີ), ເບິ່ງຮູບສະແດງ 7. ໃນນັ້ນ ລາຍຈ່າຍຫຼາຍຢ່າງແມ່ນເປັນການໃຊ້ຈ່າຍນອກລະບົບງົບປະມານ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ນະໂຍບາຍການເງິນໂດຍລວມຂາດຄວາມໂປ່ງໃສ.

ການຂາດດຸນງົບປະມານຄາດວ່າຈະຢູ່ທີ່ປະມານ 7,6 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງ GDP ໃນສົກປີ 2008/09 ແລະ 5,6 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນສົກປີ 2009/10 (ຮູບສະແດງ 8). ໃນກໍລະນີຖ້າມີການນຳໃຊ້ມາດຕະການຕ່າງໆ, ລັດຖະບານອາດສາມາດຮັກສາການຂາດດຸນງົບປະມານໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບ 6,7 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ໃນສົກປີ 2008/09 ແລະ 4,4 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ສຳລັບປີ ງົບປະມານ 2010. ບັນດາມາດຕະການຫຼັກ (ທັງເບື້ອງລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍ, ລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ, ໃຫ້ເບິ່ງພາກ 2) ກວມເອົາ 0,9% ຂອງ GDP ໃນສົກປີ 2008/09 ແລະ 1,2 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນສົກປີ 2009/10. ໂດຍລວມການຂາດດຸນງົບປະມານຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງໄປຢູ່ໃນລະດັບ 3-4 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ໃນໄລຍະກາງ ພາຍໃຕ້ສົມມຸດຖານຊຶ່ງການເກັບລາຍຮັບຈະດີຂຶ້ນຍ້ອນເສດຖະກິດໂລກຈະຟື້ນໂຕ ແລະ ລັດຖະບານລາວ ກັບໄປສູ່ການນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍການເງິນປົກກະຕິແບບຮັດກຸມ.

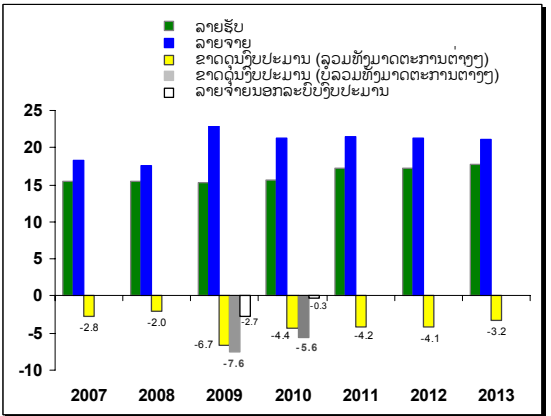
ການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາຂອງການໃຊ້ຈ່າຍນອກລະບົບ ງົບປະມານແລະການປ່ອຍເງິນກູ້ໂດຍກົງໃຫ້ແກ່ບັນດາໂຄງການດ້ານໂຄງລ່າງ ແລະ ແຂວງຕ່າງໆໂດຍທະນາຄານກາງ ແມ່ນເປັນສາຍເຫດຕົ້ນຕໍທີ່ພາໃຫ້ການຂາດດຸນງົບປະມານຂອງລັດເພີ່ມສູງຂຶ້ນ. ການໃຊ້ຈ່າຍນອກລະບົບງົບປະມານໃນສົກປີນີ້ແມ່ນຄາດວ່າຢູ່ທີ່ປະມານ 2,7 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP. ຖ້າຫາກວ່າການໃຊ້ຈ່າຍນອກລະບົບງົບປະມານຍັງສືບຕໍ່ມັນຈະເພີ່ມຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສະເຖຍລະພາບດ້ານການເງິນແລະດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກໃນຕໍ່ໜ້າ. ການປ່ອຍເງິນກູ້ແລະ ການກູ້ຢືມໂດຍກົງຂອງທະນາຄານ ສປປ ລາວ ກໍ່ເປັນສິ່ງ ໜ້າກັງວົນເພາະອາດເຮັດໃຫ້ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງບັນຊີດຸນດ່ຽງຊັບສົມບັດຂອງທະນາຄານຫລຸດລົງ.

ຮູບສະແດງ 7. ລາຍຈ່າຍປະຈຳໄຕມາດຂອງລັດ (ຕື້ ກີບ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານລາວ (MOF) ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທະນາຄານໂລກ.

ຮູບສະແດງ 8. ການຄາດຄະເນກອບແຜນການເງິນໄລຍະກາງ (ເປີເຊັນຂອງ GDP)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການປະເມີນ ແລະ ຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ.

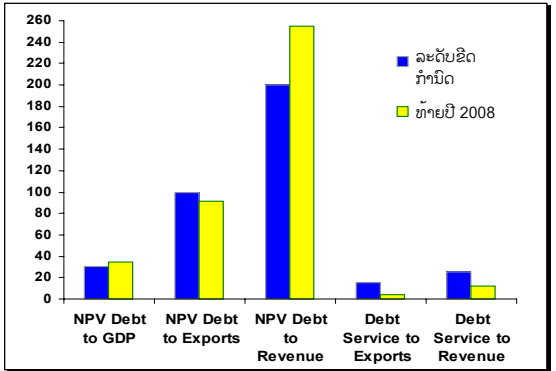
ທີ່ສິນຂອງພາກລັດ

ອີງຕາມການປະເມີນທີ່ສິນທີ່ມີຂັ້ນຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ເຫັນວ່າ ສປປ ລາວ ຍັງຄົງມີພາລະທີ່ສິນຫຼວງຫຼາຍ.¹ ຈຳນວນທີ່ສິນທີ່ເປັນທີ່ຕ່າງປະເທດຂອງລັດແລະທີ່ລັດຄ້າປະກັນໃນທ້າຍປີ 2008 ຢູ່ທີ່ປະມານ 2,9 ຕື້ໂດລາ (ຫຼື ປະມານ 53 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP), ແຕ່ການກູ້ຢືມສ່ວນໃຫຍ່ຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນເປັນທີ່ຜ່ອນຜັນ (ດອກເບ້ຍຕໍ່າ) ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ອັດຕາສ່ວນການຊຳລະທີ່ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າເມື່ອທຽບກັບເສັ້ນກຳນົດ (ເບິ່ງຮູບສະແດງ 9). ການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ການແຂງຄ່າຂອງເງິນກີບ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ສິນແບບຮັດກຸມ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ອັດຕາສ່ວນທີ່ສິນຫຼຸດລົງໃນໄລຍະສອງສາມປີຜ່ານ ມາ. ມູນຄ່າປະຈຸບັນສຸດທິ (NPV) ຂອງທີ່ຕ່າງປະເທດຮອດທ້າຍປີ 2008 ແມ່ນຢູ່ທີ່ປະມານ 35 ສ່ວນ ຮ້ອຍຂອງ GDP.

ໃນດ້ານອົງປະກອບ, ເກືອບ 70 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງທີ່ສິນຕ່າງປະເທດ ແມ່ນກູ້ຈາກອົງການຫຼາຍຝ່າຍ ແລະ ຕົ້ນຕໍແມ່ນທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ແລະ ທະນາຄານໂລກ (IDA). ປະມານ 29 ສ່ວນຮ້ອຍແມ່ນການກູ້ຢືມສອງຝ່າຍ ຊຶ່ງໃນນັ້ນລວມທັງທີ່ຕ່າງປະເທດລັດເຊຍທີ່ຍັງຫຼວງຫຼາຍຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນຍຸກຂອງອາດິດສະຫະພາບໂຊວຽດ. ມີພຽງແຕ່ 2 ສ່ວນຮ້ອຍທີ່ເປັນເງິນກູ້ຢືມໂດຍບັດດານິຕິບຸກຄົນຂອງລັດທີ່ກູ້ໃນເງື່ອນໄຂແບບທຸລະກິດ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເປັນເງິນກູ້ທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ ແລະ ການຜະລິດໄຟຟ້າ.

ມູນຄ່າທີ່ສິນພາຍໃນຂອງລັດທີ່ມີການບັນທຶກໄວ້ແມ່ນຢູ່ທີ່ປະມານ 2,1 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ຮອດທ້າຍປີ 2008, ແຕ່ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນຕໍ່ໜ້າແລະໃນໄລຍະກາງເນື່ອງຈາກທາງລັດຖະບານຫັນໄປນຳໃຊ້ການກູ້ຢືມພາຍໃນຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອດຸນດ່ຽງການຂາດດຸນງົບປະມານທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ.

ຮູບສະແດງ 9. ສປປ ລາວ: ຕົວຊີ້ວັດທີ່ສິນຕ່າງປະເທດຂອງລັດໃນທ້າຍປີ 2008

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການປະເມີນທີ່ສິນທີ່ມີຂັ້ນຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ ໂດຍຮ່ວມກັນລະຫວ່າງທະນາຄານໂລກ ແລະ ກອງທຶນສາກົນ.

ເຖິງວ່າມູນຄ່າທີ່ສິນຕ່າງປະເທດ ຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບສູງກໍ່ຕາມ ແຕ່ອັດຕາສ່ວນທີ່ສິນຫຼັກຕໍ່ GDP, ການສົ່ງອອກ ແລະ ລາຍຮັບເຫັນວ່າມີການປັບປຸງດີຂຶ້ນໃນຊຸມປີຜ່ານມາ ແລະ ການຊຳລະທີ່ສິນກໍ່ຕໍ່າກວ່າລະດັບເສັ້ນກຳນົດສຳລັບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ.

¹ ການປະເມີນທີ່ສິນຕ່າງປະເທດຂອງລາວຄັ້ງຫຼ້າສຸດ (DSA) ສຳເລັດລົງໃນປີ 2008. ປະຈຸບັນນີ້, ກຳລັງທ້າງຫາກະກຽມຈັດການປະເມີນຄັ້ງໃໝ່ ໂດຍຈະປະຕິບັດຮ່ວມກັນລະຫວ່າງທະນາຄານໂລກ ແລະ ອົງການ IMF, ໂດຍປະສານສົມທົບກັບທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ.

1.3 ດຸນການຊໍາລະກັບຕ່າງປະເທດ

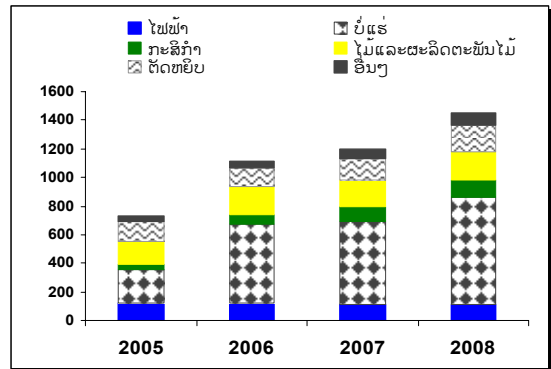
ການສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າຂອງ ສປປ ລາວ

ໂດຍມີການສົ່ງອອກທີ່ກວມພຽງ 30 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ໃນປີ 2008, ສປປ ລາວ ຈຶ່ງຍັງເປັນປະເທດທີ່ມີການຄ້າກັບຕ່າງປະເທດໜ້ອຍ (ຍັງເປັນເສດຖະກິດປິດ) ເມື່ອສົມທຽບກັບປະເທດອື່ນໆໃນພາກພື້ນ. ອັດຕາການເຕີບໂຕຂອງການສົ່ງອອກຂອງລາວທີ່ອີງໃສ່ລາຄາປະຈຸບັນແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບ 21 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2008 ເມື່ອທຽບກັບອັດຕາສະເລ່ຍຕໍ່ປີໃນໄລຍະທຳປີຫລັງ 2004-2008 ຊຶ່ງຢູ່ທີ່ປະມານ 29 ສ່ວນຮ້ອຍ. ການສົ່ງອອກສິນຄ້າສ່ວນໃຫຍ່ຂອງລາວ ແມ່ນຜະລິດຕະພັນບໍ່ແຮ່ ແລະ ໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ, ນອກນັ້ນ ກໍຍັງມີຜະລິດຕະພັນອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ໄມ້ແລະຜະລິດຕະພັນໄມ້, ແລະ ຜົນຜະລິດກະສິກໍາ (ຮູບສະແດງ 10).

ຕະຫຼາດການສົ່ງອອກຂອງ ສປປ ລາວ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນພາກພື້ນ (ໄທ, ຈີນ, ຫວຽດນາມ, ມະເລເຊຍ ແລະ ອິດສະຕາລີ) ແລະ ເອີຣົບ (ຜະລິດຕະພັນຕັດຫຍິບ, ກາເຟ, ແລະ ຫຼ້າສຸດແມ່ນແຮ່ທອງ), ເບິ່ງຮູບສະແດງ 11. ການປະກອບສ່ວນຂອງຂະແໜງໄຟຟ້າຕໍ່ການສົ່ງອອກຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນອະນາຄົດອັນໃກ້ນີ້ ໂດຍເລີ່ມຈາກເຂື່ອນນໍ້າເທີນ 2 ແລະ ເຂື່ອນອື່ນໆທີ່ຈະເລີ່ມການຜະລິດໃນປີແລະຫລັງປີ 2010. ອຸດສາຫະກຳຕັດຫຍິບ ຊຶ່ງເຕີບໂຕຢ່າງແຂງແຮງໃນປີກາຍ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນສົ່ງອອກໄປຍັງເອີຣົບ (ປະມານ US\$150 ລ້ານໃນປີ 2008) ແລະ ຫວ່າງບໍດີນມານີ້ກໍສົ່ງອອກໄປສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ຄານນາດາ (ປະມານ US\$31 ລ້ານໃນປີ 2008). ສປປ ລາວ ແມ່ນນຳເຂົ້າສິນຄ້າລົງທຶນເປັນສ່ວນໃຫຍ່ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນໂຄງການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ຕ່າງໆ ນອກນັ້ນກໍແມ່ນວັດຖຸດິບ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຊົມໃຊ້ຕ່າງໆ.

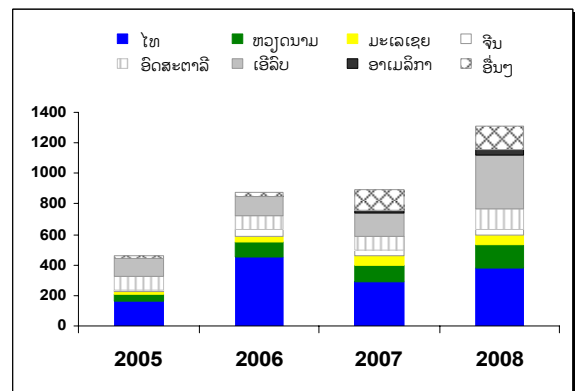
ການສົ່ງອອກໃນປີ 2009 ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງປະມານ 15 ສ່ວນຮ້ອຍໂດຍສະເລ່ຍ (ດ້ານມູນຄ່າ) ຍ້ອນການຕົກຕໍ່າຢ່າງແຮງຂອງລາຄາຜະລິດຕະພັນຕ່າງໆໃນຕະຫຼາດໂລກ. ເມື່ອ

ຮູບສະແດງ 10. ການສົ່ງອອກຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆ (ລ້ານ US\$)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານລາວ (MOIC) ແລະ ຕົວເລກປະເມີນຂອງທະນາຄານໂລກ.

ຮູບສະແດງ 11. ການສົ່ງອອກໂດຍອີງຕາມປະເທດຕ່າງໆ (ລ້ານ US\$)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານລາວ (MOIC) ແລະ ຕົວເລກປະເມີນຂອງທະນາຄານໂລກ.

ການພື້ນໂຕຂອງຄວາມຕ້ອງການຈາກພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກແມ່ນເປັນປັດໄຈສໍາຄັນຕໍ່ການເຕີບໂຕຂອງການສົ່ງອອກຂອງສປປ ລາວ ເນື່ອງຈາກການສົ່ງອອກສ່ວນໃຫຍ່ຂອງປະເທດ (ປະມານ 85 ສ່ວນຮ້ອຍ)ແມ່ນໄປຍັງພາກພື້ນນີ້.

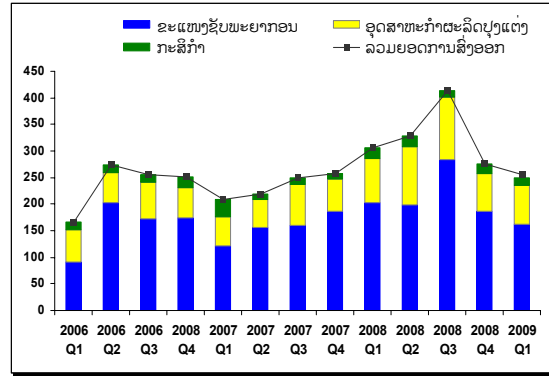
ທຽບກັບໄຕມາດ 1 ຂອງປີ 2008, ການສົ່ງອອກຂອງລາວ ຫຼຸດລົງ 16,5 ສ່ວນຮ້ອຍໃນໄຕມາດ 1 ຂອງປີ 2009 ຍ້ອນ

ລາຄາທອງແລະຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາຕົກຕໍ່າ (ເບິ່ງຮູບສະແດງ 12). ມູນຄ່າການນໍາເຂົ້າກໍຫຼຸດລົງໃນອັດຕາໃກ້ຄຽງກັນເນື່ອງ ຈາກວ່າລາຄານໍາມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ສິນຄ້າລົງທຶນທີ່ນໍາເຂົ້າ ກໍຖືກລົງຫຼາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນປີ 2009 ຄາດວ່າ ທັງ ການສົ່ງອອກແລະການນໍາເຂົ້າໂດຍລວມແລ້ວຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນ ດ້ານບໍລິມາດ. ນອກຈາກຜະລິດຕະພັນອື່ນໆແລ້ວ, ໃນປີນີ້ ຄາດວ່າຢ່າງໜ້ອຍບໍລິມາດການສົ່ງອອກທອງຈະເພີ່ມຂຶ້ນ 25 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ການນໍາເຂົ້ານໍາມັນເຊື້ອໄຟຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 15 ສ່ວນຮ້ອຍ.

ຖ້າວ່າເສດຖະກິດໂລກພື້ນໂຕໄວໃນຕໍ່ໜ້າ (ຕາຕະລາງ ຊ້ອນຫ້າຍ 1), ຄາດວ່າການສົ່ງອອກຂອງລາວຈະກັບມາດີຂຶ້ນ ໃນໄລຍະກາງ ຍ້ອນເຂື່ອນນໍ້າເທີນ 2 ແລະ ເຂື່ອນອື່ນໆທີ່ກໍາລັງ ຈະສ້າງສໍາເລັດ ແລະ ການຟື້ນໂຕຂອງລາຄາຜະລິດຕະພັນໃນ ຕະຫຼາດໂລກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນບໍ່ແຮ່ແລະກະສິກໍາ (ເບິ່ງຮູບ ສະແດງ 13). ໃນເວລາດຽວກັນ, ການນໍາເຂົ້າກໍຈະເພີ່ມສູງ ຂຶ້ນຍ້ອນໂຄງການໃຫຍ່ຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຂຶ້ນ ແຜນໄວ້ອາດຈະໄດ້ຮັບ ການປະຕິບັດ ລວມທັງການຟື້ນໂຕຂອງ ການລົງທຶນຕ່າງປະ ເທດໃນຂະແໜງຕ່າງໆເລີ່ມຈາກປີ 2011 ເປັນຕົ້ນໄປ. ການນໍາ ເຂົ້າສິນຄ້າລົງທຶນຄາດວ່າເພີ່ມຂຶ້ນໄວວາໃນໄລຍະກາງເພື່ອມາ ຮັບໃຊ້ໂຄງການໃຫຍ່ເຫລົ່ານັ້ນ.

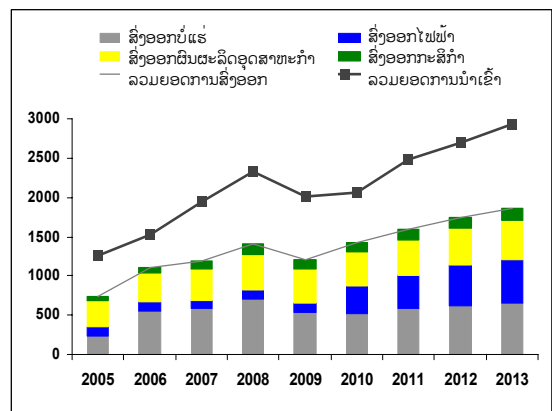
ການສົ່ງອອກຂອງສປປ ລາວ ຈຸດໜັກແມ່ນແມ່ນອີງໃສ່ ຄວາມຕ້ອງການຈາກພາກພື້ນຄື: ໄທ, ຈີນ, ຫວຽດນາມ, ອິດ ສະຕາລີ, ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ເກົາຫຼີ. ບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້ກໍາລັງປະ ເຊີນກັບບັນຫາການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງອອກທີ່ຕົກຕໍ່າ ຊຶ່ງ ອາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ສປປ ລາວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ການສົ່ງ ອອກຂອງລາວ ໄປຍັງບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້ຕົ້ນຕໍແມ່ນສິນຄ້າ ສະບຽງອາຫານແລະຜະລິດຕະພັນໄມ້ ຊຶ່ງປະຈຸບັນຍັງເຫັນວ່າ ມີຄວາມຕ້ອງການຢູ່. ຄວາມຕ້ອງການສິນຄ້າສົ່ງອອກຂອງລາວ ກໍຄືການທ່ອງທ່ຽວ ຈາກບັນດາປະເທດເອີຣົບຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງ ເຊັ່ນດຽວກັນ. ພາຍ ຫຼັງທີ່ເຕີບໂຕໃນລະດັບ 35 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2007 ແລະ ເກືອບ 20 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2008, ລາຍຮັບຈາ ກການທ່ອງທ່ຽວຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງປະມານ 10 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2009. ສ່ວນການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນຕັດຫຍິບຄາດວ່າຈະ ຫຼຸດລົງພຽງເລັກນ້ອຍໃນປີນີ້.

ຮູບສະແດງ 12. ການສົ່ງອອກປະຈໍາໄຕມາດຂອງລາວ (ລ້ານ US\$)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານລາວ (MOIC) ແລະ ຕົວເລກປະເມີນຂອງທະນາຄານໂລກ.

ຮູບສະແດງ 13. ການເຕີບໂຕໃນໄລຍະກາງຂອງການສົ່ງ ອອກ ແລະ ການນໍາເຂົ້າ (ລ້ານ US\$)

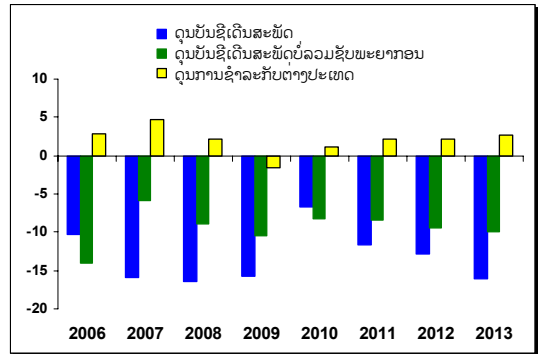
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານລາວ (MOIC) ແລະ ການຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ.

ດຸນບັນຊີເດີນສະພັດ

ການຂາດດຸນບັນຊີເດີນສະພັດໃນປີ 2008 ຊຶ່ງຢູ່ທີ່ 16,5 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ເຫັນວ່າຈະຫຼຸດລົງໃນປີ 2009 (ຮູບສະແດງ 14). ການຂາດດຸນບັນຊີເດີນສະພັດໃນອັດຕາທີ່ສູງໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມບໍ່ພ້ອມຂອງເສດຖະກິດຂອງລາວໃນການການຮັບມືກັບວິກິດການຕ່າງໆຈາກພາຍນອກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການຂາດດຸນດັ່ງກ່າວນີ້ສ່ວນໃຫຍ່ເກີດຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການນຳເຂົ້າສິນຄ້າລົງທຶນເພື່ອຮັບໃຊ້ການກໍ່ສ້າງຂອງບັນດາໂຄງການໃຫຍ່ໃນຂະແໜງຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຍ້ອນລາຄານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟນຳເຂົ້າທີ່ແພງໃນປີຜ່ານມາ. ແຕ່ໃນເວລາດຽວກັນ, ລາຄາທອງທີ່ຖີ່ຕົວສູງຂຶ້ນໃນຊຸມປີຜ່ານມາໄດ້ຊ່ວຍຊືດເຊີຍໃຫ້ເບື້ອງຂອງການສົ່ງອອກຂອງລາວ. ສ່ວນບັນຊີທຶນແມ່ນເກີນດຸນທີ່ 18,6 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ໃນປີ 2008 ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ຈາກລົງທຶນຕ່າງປະເທດໃນຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ. ດຸນການຊຳລະກັບຕ່າງປະເທດໃນປີກາຍແມ່ນຍັງເກີນດຸນທີ່ 2,1 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP.

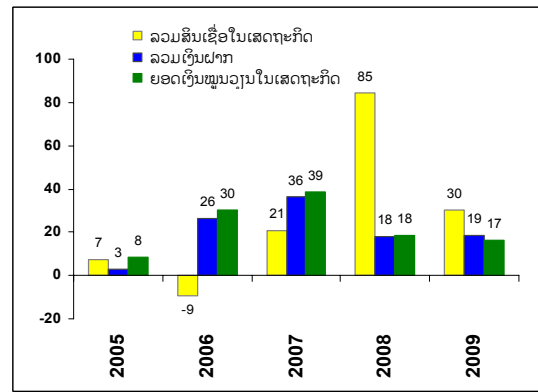
ໃນປີ 2009 ການຂາດດຸນບັນຊີເດີນສະພັດຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງທີ່ 15,8 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ຈາກ 16,5 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2008 ຍ້ອນວ່າມູນຄ່າການນຳເຂົ້າຂອງບັນດາໂຄງການໃຫຍ່ຈະຫຼຸດລົງໄວກວ່າມູນຄ່າການສົ່ງອອກ. ການຂາດດຸນບັນຊີເດີນສະພັດທີ່ບໍ່ລວມຂະແໜງຊັບພະຍາກອນຄາດວ່າຈະຢູ່ທີ່ປະມານ 10,4 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP. ສ່ວນດຸນການຊຳລະກັບຕ່າງປະເທດໃນປີ 2009 ຄາດວ່າຈະຕິດລີບທີ່ປະມານ 1,6 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP (ເບິ່ງຮູບສະແດງ 14). ດັ່ງນັ້ນ, ຄັງແຮງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງເຕີບໂຕໄວໃນຊຸມປີຜ່ານມາຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງໃນປີນີ້ (ເບິ່ງຮູບສະແດງ 15). ຍອດເງິນໝູນວງໃນເສດຖະກິດ (M2)² ຊຶ່ງເຕີບໂຕໃນອັດຕາ 18 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2008 ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 17 ສ່ວນຮ້ອຍຮອດທ້າຍປີ 2009.

ຮູບສະແດງ 14. ດຸນການຊຳລະກັບຕ່າງປະເທດ, 2006-2013 (ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານລາວ (BOL) ແລະ ການຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ.

ຮູບສະແດງ 15. ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງເງິນຕາ (ການປ່ຽນແປງເປັນເປີເຊັນຕໍ່ປີ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານລາວ (BOL) ແລະ ການຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ.

² M2 ແມ່ນຈຳນວນເງິນທັງໝົດທີ່ມີໃນເສດຖະກິດໃດໜຶ່ງໃນຈຸດເວລາສະເພາະໃດໜຶ່ງ. M2 ລວມເອົາສະກຸນເງິນຕົວຈິງທີ່ມີຢູ່ໃນການໝູນວງ, ເງິນຝາກທີ່ຖອນໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ, ເງິນຝາກທີ່ມີກຳນົດ, ເງິນຝາກປະທັບ, ແລະ ກອງທຶນຕ່າງໆໃນຕະຫຼາດເງິນທີ່ບໍ່ເປັນສະຖາບັນ.

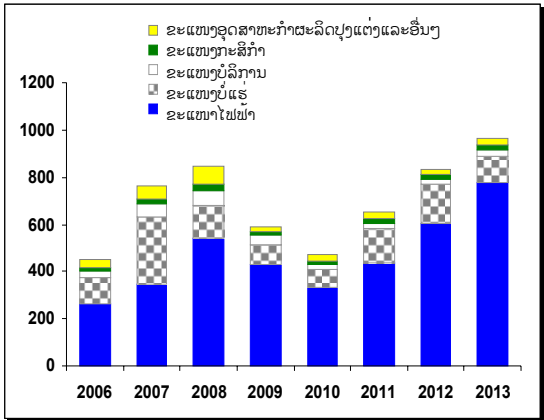
ການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ

ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະສອງສາມປີທີ່ຜ່ານມາແມ່ນອີງໃສ່ການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດເປັນຈຸດໜັກ ຊຶ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນການລົງທຶນໃນຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ. ມູນຄ່າການລົງທຶນຕ່າງປະເທດໄດ້ເພີ່ມເປັນສອງທົບໃນລະຫວ່າງປີ 2006 ຫາ 2008 (ເຖິງປະມານ US\$850 ລ້ານ); ໃນນັ້ນ 80 ສ່ວນຮ້ອຍແມ່ນການລົງທຶນໃນຂະແໜງຊັບພະຍາກອນ. ການລົງທຶນໃນຂະແໜງການອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳເບົາ ແລະ ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຕ່າງໆ, ແລະ ການບໍລິການ ກໍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວໃນຊຸມປີຜ່ານມາ ແຕ່ວ່າຍັງມີມູນຄ່າຕໍ່າເມື່ອທຽບກັບມູນຄ່າການລົງທຶນໃນຂະແໜງຊັບພະຍາກອນ.

ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງຫຼາຍສົມຄວນໃນປີ 2009 (ປະມານ 30 ສ່ວນຮ້ອຍ) ຍ້ອນການເລື່ອນການລົງທຶນໃໝ່ຂອງບັນດາໂຄງການໄຟຟ້າແລະບໍ່ແຮ່ ລວມທັງການເຕີບໂຕທີ່ຊ້າລົງໃນຂະແໜງການອື່ນໆທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນ (ຮູບສະແດງ 16). ຖ້າວ່າສະພາບເສດຖະກິດໂລກດີຂຶ້ນໃນຕໍ່ໜ້າ (ຕາຕະລາງຊ້ອນທ້າຍ 1), ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດໃນລາວຄາດວ່າຈະພື້ນໂຕໃນໄລຍະກາງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນບັນດາໂຄງການລົງທຶນໃຫຍ່ໃນຂະແໜງຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຂະແໜງອື່ນໆ ຈະກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ.

ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດຢູ່ສປປ ລາວ
ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງຫຼາຍໃນລະຫວ່າງປີ 2009-2010 ອັນເປັນຜົນມາຈາກຂໍ້ຈຳກັດດ້ານສິນເຊື້ອ
ໃນຕະຫຼາດການເງິນໂລກ.

ຮູບສະແດງ 16. FDI ຢູ່ ສປປ ລາວ, 2006-2013 (ລ້ານ US\$)

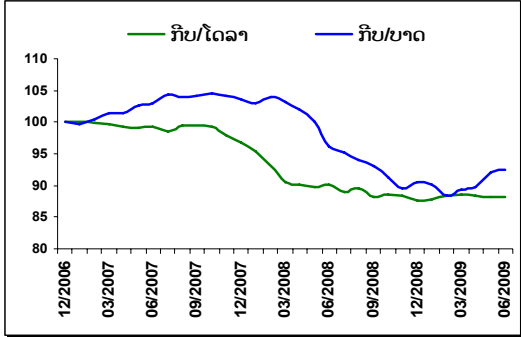
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານລາວ (MPI) ແລະ ການຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ.

1.4 ຂະແໜງເງິນຕາ

ອັດຕາແລກປ່ຽນ

ຫຼັງຈາກທີ່ມີການແຂງຄ່າໃນປີ 2008, ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນກີບຕໍ່ເງິນໂດລາສະຫະລັດແລະເງິນບາດໄທ ໃນປີ 2009 ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຄົງທີ່ຫລືແກ້ວໂຕໃນວົງແຂບ. ກ່ອນເກີດວິກິດການດ້ານການເງິນໂລກຄັ້ງນີ້ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ເງິນກີບແຂງຄ່າເພື່ອຄຸ້ມຄອງຄວາມກົດດັນທີ່ເກີດມາຈາກການລົງອອກດ້ານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ການຖີບຕົວສູງຂຶ້ນຂອງລາຄາຜະລິດຕະພັນຕ່າງໆ. ໃນປີ 2008, ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນກີບໄດ້ແຂງຄ່າຂຶ້ນປະມານ 9,7 ສ່ວນຮ້ອຍເມື່ອທຽບໃສ່ເງິນໂດລາ ແລະ 13,4 ສ່ວນຮ້ອຍເມື່ອທຽບກັບເງິນບາດ. ແຕ່ໃນໄລຍະທົກເຕືອນຕົ້ນປີ 2009 ນີ້ ເງິນກີບໄດ້ອ່ອນຄ່າລົງເລັກໜ້ອຍ, ປະມານ 0,5 ສ່ວນຮ້ອຍເມື່ອທຽບໃສ່ໂດລາ ແລະ 2,2 ສ່ວນຮ້ອຍເມື່ອທຽບກັບເງິນບາດ (ເບິ່ງຮູບສະແດງ 17).

ຮູບສະແດງ 17. ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນກີບ (ດັດຊະນີ, ທັນວາ 2006 =100)

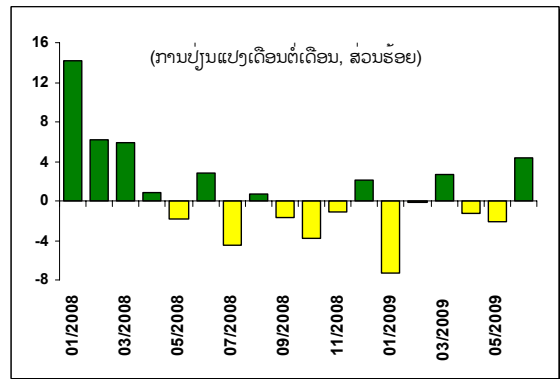
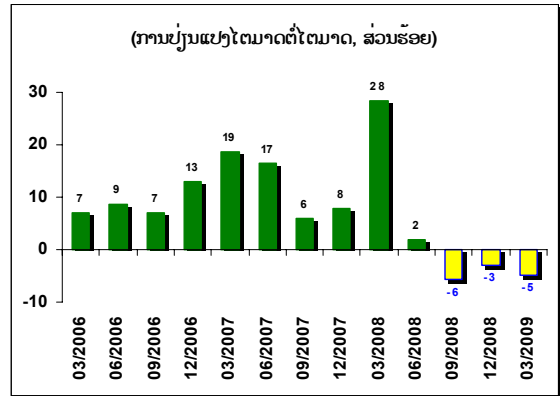
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານລາວ (BOL) ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທະນາຄານໂລກ.

ການເພີ່ມທິດເລັກໜ້ອຍຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນແມ່ນຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີການແຊກແຊງອັດຕາແລກປ່ຽນໂດຍສະເພາະແມ່ນກັບໂດລາ.

ຄັງແຮສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດໄດ້ຫຼຸດລົງຫຼາຍໃນໄລຍະເດືອນກັນຍາ 2008 ຫາເດືອນມີນາ 2009 ປະມານ 50 ລ້ານໂດລາ (ຫຼືປະມານ 8 ສ່ວນຮ້ອຍ, ເບິ່ງຮູບສະແດງ 18). ນະໂຍບາຍອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນກີບທີ່ແຂງຄ່າແລະຄົງທີ່ຊຶ່ງນຳໃຊ້ໃນປີ 2008 ໄດ້ມີຜົນດີຫຼາຍຢ່າງຕໍ່ປະເທດໂດຍສະເພາະໄດ້ເຮັດໃຫ້ການນຳໃຊ້ເງິນກີບໃນເສດຖະກິດຫຼາຍຂຶ້ນ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ຄັງແຮສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດກຳເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 636 ລ້ານໂດລາຮອດທ້າຍປີ 2008 (ເມື່ອທຽບກັບ 530 ລ້ານໂດລາໃນທ້າຍປີ 2007) ຊຶ່ງເທົ່າກັບ 6 ເດືອນຂອງມູນຄ່າການນຳເຂົ້າທີ່ບໍ່ລວມຂະແໜງຊັບພະຍາກອນໃນປີ 2008.

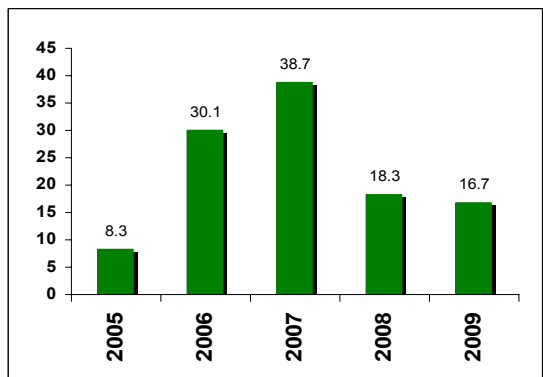
ຍ້ອນການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບແວດລ້ອມພາຍນອກ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຄວນມີນະໂຍບາຍອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ສາມາດແຂ່ງຂັນໄດ້ ແລະ ບໍ່ຈ່ອງດຶງການເຕີບໂຕໃນໄລຍະຍາວ. ຖ້າຄັງແຮສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຍັງສືບຕໍ່ຫຼຸດລົງມັນຈະເຮັດໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຄວບຄຸມອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ ພ້ອມນັ້ນກໍອາດເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ສະເຖຍລະພາບຂອງເງິນກີບຫຼຸດລົງ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຂອງລາຍຈ່າຍພາກລັດແລະຂະແໜງເງິນຕາ, ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງສິນເຊື່ອໃນປະຈຸບັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມຕ້ອງການດ້ານການນຳເຂົ້າສູງຂຶ້ນຜິດປົກກະຕິ ແລະ ສ້າງຄວາມກົດດັນເຮັດໃຫ້ເງິນກີບອ່ອນຄ່າລົງ. ຖ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຫາກຍັງສືບຕໍ່ (ຊຶ່ງຂັດກັບນະໂນຍາຍຮັກສາສະເຖຍລະພາບຂອງຄ່າເງິນກີບ) ແມ່ນຈະເຮັດໃຫ້ຄັງແຮສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຫຼຸດລົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນຕໍ່ໜ້າ. ປະຈຸບັນແມ່ນຄາດວ່າຄັງແຮຈະຫຼຸດລົງປະມານ 100 ລ້ານໂດລາຮອດທ້າຍປີ 2009 ເມື່ອທຽບກັບທ້າຍປີ 2008 (ຫລືຫລຸດລົງເປັນ 536 ລ້ານໂດລາໃນທ້າຍປີ 2009 ຈາກ 636 ລ້ານໂດລາໃນທ້າຍປີ 2008; ຫຼືເທົ່າກັບມູນຄ່າການນຳເຂົ້າ 5 ເດືອນໂດຍບໍ່ລວມການນຳເຂົ້າຂອງຂະແໜງຊັບພະຍາກອນ). ໃນເວລາດຽວກັນ, ຍອດເງິນໝູນວຽນໃນເສດຖະກິດ (M2) ຊຶ່ງເຕີບໂຕທີ່ 18,3 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2008 (ແລະ 38,7 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2007) ກໍຄາດວ່າຈະເຕີບໂຕຊ້າລົງເລັກໜ້ອຍທີ່ 16,7 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2009 (ເບິ່ງຮູບສະແດງ 19).

ຮູບສະແດງ 18. ຄັງແຮສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານລາວ (BOL).

ຮູບສະແດງ 19. ຍອດເງິນໝູນວຽນໃນເສດຖະກິດ M2 (ການປ່ຽນແປງເປັນອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍປີຕໍ່ປີ)

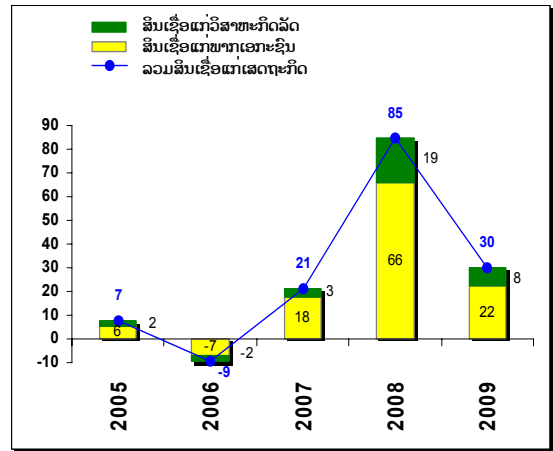
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານລາວ (BOL) ແລະ ການຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ.

ການປ່ອຍກູ້ຂອງທະນາຄານ

ການປ່ອຍສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານໄດ້ເຕີບໂຕໃນອັດຕາ 85 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2008 ຊຶ່ງໃນນັ້ນການປ່ອຍກູ້ແກ່ລັດວິສາຫະກິດຕ່າງໆກໍເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ. ໃນໄລຍະຜ່ານມາເສດຖະກິດຂອງປະເທດເຄີຍປະສົບກັບບັນຫາການຂາດສິນເຊື້ອເຖິງວ່າລະບົບທະນາຄານຈະມີສະພາບຄ່ອງສູງກໍຕາມ, ດ້ວຍເຫດນັ້ນການປ່ອຍສິນເຊື້ອຈຶ່ງເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວໃນປີ 2008. ບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດລັດໄດ້ເພີ່ມການປ່ອຍເງິນກູ້ຂອງຕົນໃນອັດຕາ 152 ສ່ວນຮ້ອຍ (ມູນຄ່າເປັນເງິນກີບ) ໃນປີ 2008 ແລະໄດ້ປະກອບສ່ວນ 19 ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍເຂົ້າໃນການເຕີບໂຕລວມຂອງພາກສິນເຊື້ອ (ເບິ່ງຮູບສະແດງ 20). ບັນດາທະນາຄານເອກະຊົນແລະທະນາຄານຮ່ວມທຸລະກິດ ກໍໄດ້ເພີ່ມການປ່ອຍສິນເຊື້ອປະມານ 72 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ປະກອບສ່ວນ 66 ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍເຂົ້າໃນການເຕີບໂຕລວມຂອງພາກສິນເຊື້ອ.

ໃນໄລຍະດຽວກັນ ການປ່ອຍເງິນກູ້ທີ່ເປັນນະໂຍບາຍກໍເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນດຽວກັນ. ຍອດເງິນກູ້ທີ່ຖືກປ່ອຍເມື່ອຄິດເປັນສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 7,8 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2007 ເປັນ 12,5 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2008, ແລະ ຄາດວ່າປະມານ 16 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2009 (ເບິ່ງຮູບສະແດງ 21). ການປ່ອຍກູ້ແກ່ພາກວິສາຫະກິດລັດຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 2,8 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ GDP ໃນປີ 2008 ມາເປັນ 3,9 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2009. ແຈ້ງການຂອງລັດຖະບານທີ່ແນ່ໃສ່ຫລຸດຜ່ອນການເຕີບໂຕຂອງພາກສິນເຊື້ອ ໃນປີ 2009 ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບ 26 ສ່ວນຮ້ອຍຖືເປັນເປົ້າໝາຍທີ່ເໝາະສົມພາຍໃຕ້ສະພາບການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກໃນປະຈຸບັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຄາດວ່າອັດຕາສ່ວນເງິນກູ້ຕໍ່ເງິນຝາກຂອງພາກທະນາຄານໂດຍລວມ ຊຶ່ງເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 40 ສ່ວນຮ້ອຍໃນທ້າຍປີ 2007 ມາເປັນ 62,6 ສ່ວນຮ້ອຍໃນທ້າຍປີ 2008 ນັ້ນຈະເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 68,5 ສ່ວນຮ້ອຍໃນທ້າຍປີ 2009.

ຮູບສະແດງ 20. ການປະກອບສ່ວນຕໍ່ການເຕີບໂຕຂອງພາກສິນເຊື້ອ (ຈຸດສ່ວນຮ້ອຍ)

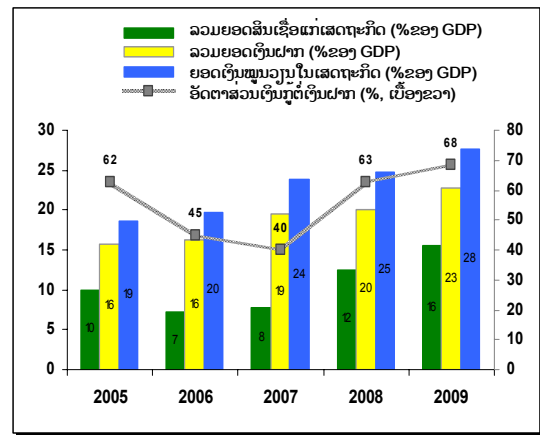
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານລາວ (BOL) ແລະ ການຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ

ການເຕີບໂຕໄວຂອງພາກສິນເຊື້ອ (ໃນປີ 2008) ປະກອບກັບຄວາມສາມາດຊື້ນໍາຄຸ້ມຄອງທີ່ຍັງບໍ່ເຂັ້ມແຂງພໍ ພາໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນຫວ່ງຕໍ່ບັນຫາໜີ້ເສຍ (NPL) ທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນຕໍ່ໜ້າ.

ການເຕີບໂຕຢ່າງໄວວາຂອງການປ່ອຍສິນເຊື່ອໃນຫວ່າງບໍດົນມານີ້ຄາດວ່າຈະເຮັດໃຫ້ໜີ້ເສຍເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນຕໍ່ໜ້າ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາຂອງການປ່ອຍກູ້ໂດຍທະນາຄານທຸລະກິດລັດ ປະກອບກັບຄວາມສາມາດທີ່ບໍ່ເຂັ້ມແຂງພໍໃນການຄັດເລືອກຜູ້ກູ້ຢືມຕ່າງໆພາໃຫ້ເກີດຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບບັນຫາການເພີ່ມພາລະໜີ້ເສຍ ແລະ ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືດ້ານບັນຊີຊັບສົມບັດຂອງທະນາຄານເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງອາດເຊື່ອມເສຍໄດ້. ອີກຢ່າງມັນເປັນເລື່ອງທີ່ສຳຄັນຫຼາຍທີ່ຈະຕ້ອງສືບຕໍ່ດຳເນີນການປະຕິຮູບໃນພາກທະນາຄານ-ການເງິນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງພາກລັດວິສາຫະກິດເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການ ແລະ ໃຫ້ສາມາດຮັບມືກັບວິກິດການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງພາກລັດວິສາຫະກິດໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ໃນເວລາດຽວກັນ ບົດບາດໃນການຊີ້ນຳແລະຄຸ້ມຄອງຂອງທະນາຄານແຫ່ງສປປ ລາວ ກໍຄວນໄດ້ຮັບການຍົກສູງແລະເສີມສ້າງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ຕິດຕາມກວດກາຢ່າງໃກ້ຊິດກ່ຽວກັບຜົນການເຄື່ອນໄຫວຂອງທະນາຄານທຸລະກິດຕ່າງໆແລະພາກທະນາຄານໂດຍລວມເຊິ່ງໃນນັ້ນລວມທັງການຄຸ້ມຄອງໜີ້ເສຍ.

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ເລີ່ມການປ່ອຍກູ້ໂດຍກົງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງບັນຊີຊັບສົມບັດຂອງທະນາຄານກາງ ແລະ ພາກທະນາຄານໂດຍລວມ. ການປ່ອຍເງິນກູ້ໂດຍກົງຂອງທະນາຄານກາງໄດ້ປະກອບສ່ວນປະມານ 24 ສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ອັດຕາການເຕີບໂຕລວມຂອງການປ່ອຍສິນເຊື່ອທັງໝົດໂດຍອີງຕາມຕົວເລກຮອດເດືອນມີນາ 2009 (ຕົວເລກການປ່ຽນແປງປີຕໍ່ປີ). ນອກນັ້ນທະນາຄານກາງຍັງໄດ້ລະດົມເງິນທຶນເພື່ອສະໜອງແກ່ການປ່ອຍກູ້ໂດຍກົງຂອງຕົນ (ທະນາຄານກາງໄດ້ປະກາດອອກພັນທະບັດຄັ້ງໜ້າສຸດໃນມູນຄ່າລວມປະມານ 60 ລ້ານໂດລາ ໃນເດືອນມິຖຸນາ). ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດພາລະບົດບາດຂອງຕົນໃນຖານະເປັນຜູ້ຄ້າປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ທະນາຄານກາງຄວນຫລຸດຜ່ອນການສະໜັບສະໜູນວຽກງານລາຍຈ່າຍນອກລະບົບງົບປະມານ ແລະ ການປ່ອຍເງິນກູ້ຄ້າຍຄືກັບທະນາຄານທຸລະກິດ ໃນອະນາຄົດອັນໃກ້ນີ້.

ຮູບສະແດງ 21. ການປ່ອຍກູ້ຂອງທະນາຄານ (% ຂອງ GDP)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ລັດຖະບານລາວ (BOL) ແລະ ການຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກ.

ການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາຂອງການປ່ອຍສິນເຊື່ອແກ່ບັນດາລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປ່ອຍກູ້ໂດຍກົງຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນຫວ່າງບໍດົນມານີ້ໄດ້ສ້າງຄວາມສ່ຽງເພີ່ມເຕີມແກ່ພາກທະນາຄານ-ການເງິນ.

2. ການຮັບມືກັບຜົນກະທົບຈາກວິກິດການເສດຖະກິດໂລກຂອງລັດຖະບານລາວ

ຜົນກະທົບຈາກວິກິດການຕໍ່ການເຕີບໂຕຕົວຈິງຂອງ GDP ແມ່ນເຫັນວ່າບໍ່ຫຼາຍສໍາລັບ ສປປ ລາວ. ດ້ານໜຶ່ງແມ່ນ ຍ້ອນເສດຖະກິດຂອງລາວຍັງບໍ່ເປີດກ້ວາງເທົ່າກັບປະເທດເພື່ອນ ບ້ານ ແລະ ດ້ານສອງແມ່ນຍ້ອນຜົນຈາກການປ່ອຍສິນເຊື່ອຢ່າງ ຫຼວງຫຼາຍໃນປີ 2008 ແລະ ລວມທັງການໃຊ້ຈ່າຍຂອງພາກລັດ ໃນການກະກຽມຈັດງານມະຫາກໍາກິລາຊີເກມ ແລະ ການ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຕ່າງໆ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລັດຖະບານກໍຍັງປະເຊີນກັບຄວາມ ສ່ຽງແລະສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆໃນການຮັບມືກັບວິກິດການເງິນໂລກ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຂອງພາກລາຍຈ່າຍຂອງລັດ ໂດຍປາສະຈາກແຫລ່ງເງິນທຶນທີ່ເໝາະສົມ. ການຫຼຸດລົງຂອງ ພາກລາຍຮັບບວກກັບຄວາມກົດດັນດ້ານລາຍຈ່າຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ ລັດຖະບານບໍ່ສາມາດຮັກສານະໂຍບາຍການເງິນແບບຮັດກຸມ ເໝືອນດັ່ງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດໃນຊຸມປີຜ່ານມາ ແລະ ອີງຢ່າງແມ່ນ ຍ້ອນການໃຊ້ຈ່າຍນອກລະບົບງົບປະມານ ແລະ ການປ່ອຍກູ້ ໂດຍກົງຂອງທະນາຄານກາງຊຶ່ງມີລັກສະນະເຂັ້ມຊຸ້ມໃນປີນີ້. ໃນ ເວລາດຽວກັນ, ນະໂຍບາຍການຂະຫຍາຍຂະແໜງເງິນຕາທີ່ ວ່ອງໄວກໍສ້າງຄວາມສ່ຽງຕ່າງໆແກ່ພາກທະນາຄານ. ການຫຼຸດລົງ ຢ່າງໄວລາຂອງຄັງແຮງເງິນຕາຕ່າງປະເທດປະກອບກັບການຫຼຸດ ລົງຂອງກະແສທຶນສຸດທິທີ່ໄຫລເຂົ້າປະເທດ ໄດ້ຊື້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຂໍ້ ຫຍຸ້ງຍາກໃນການປົກປ້ອງນະໂຍບາຍອັດຕາແລກປ່ຽນແບບຄົງທີ່ ທີ່ໃຊ້ໃນປະຈຸບັນ ຖ້າການໃຊ້ຈ່າຍແລະການປ່ອຍກູ້ຫາກຍັງສືບຕໍ່ ເພີ່ມຂຶ້ນໃນຂົງເຂດຕ່າງໆ. ຢ່າງໜ້ອຍ ການຂາດດຸນງົບປະມານ ທີ່ຫຼວງຫຼາຍຈະສ້າງຄວາມກົດດັນແກ່ການເພີ່ມໜີ້ສິນພາຍໃນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ໜີ້ຄ້າງຊໍາລະພາຍໃນເພີ່ມສູງຂຶ້ນ. ໃນກໍລະນີຮ້າຍ ແຮງສຸດແມ່ນອາດເກີດວິກິດດ້ານການຊໍາລະກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ການປັບອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ບໍ່ເປັນລະບົບ.

ໃນກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດເມື່ອເດືອນມິຖຸນາ 2009 ລັດຖະບານລາວໄດ້ນໍາສະເໜີມາດຕະການຈໍານວນ ໜຶ່ງເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການຂາດດຸນງົບປະມານ. ລັດຖະບານຈະອີງໃສ່ລາຍຮັບຈາກສາມແຫຼ່ງເພື່ອດຸນດ່ຽງ ງົບປະມານ: (1) ເພີ່ມລາຍຮັບຈາກການປະກາດນໍາໃຊ້ ອາກອນຊົມໃຊ້ເພີ່ມເຕີມກໍ່ຄື ການປັບໂຄງສ້າງອາກອນ ແລະຄ່າທໍານຽມທີ່ມີຕໍ່ສິນຄ້າຟຸມເຟືອຍ, ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນການຮົ່ວໄຫຼໃນການເກັບລາຍຮັບ; (2) ການ ລະດົມທຶນເພີ່ມເຕີມຈາກຜູ້ໃຫ້ທຶນ; ແລະ (3) ການເພີ່ມ ການນໍາໃຊ້ທຶນຈາກພາຍໃນ (ໂດຍການອອກພັນທະບັດ). ນອກຈາກນີ້, ລັດຖະບານລາວຍັງໄດ້ສະແດງເຖິງຄວາມມັ່ງ ພື້ນໃນການຮັກສາຄວາມພື້ນຄົງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາ ພາກ; ສືບຕໍ່ປະຕິຮູບດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ນໍາໃຊ້ ໂອກາດຈາກວິກິດການໂລກ; ເລັ່ງລັດການເຊື່ອມຕົວ ເຂົ້າກັບພາກພື້ນແລະສາກົນ; ປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມ ດ້ານການລົງທຶນແລະຍົກສູງຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນຂອງ ພາກເອກະຊົນ; ແລະ ສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕແບບສະເໝີ ພາບແລະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກໃນປະເທດ.

ຖ້າວ່າອັດຕາການເຕີບໂຕທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ໃນ ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ ມັນຍັງຈໍາເປັນ ຕ້ອງມີມາດຕະການເພີ່ມເຕີມໃນເບື້ອງລາຍຈ່າຍ. ສໍາລັບ ປະເດັນນີ້, ການຈັດບູລິມະສິດພາກລາຍຈ່າຍແມ່ນເປັນບັນ ຫາສໍາຄັນຍິ່ງສໍາລັບນະໂຍບາຍຕ່າງໆທີ່ແນໃສ່ກະຕຸກຊຸກຍູ້ ການເຕີບໂຕໃນອະນາຄົດ. ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີດ ຈາກການເຕີບໂຕໄວວາຂອງພາກສິນເຊື່ອ ມັນເປັນສິ່ງສໍາ ຄັນທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຄວບຄຸມການປ່ອຍ ກູ້ຂອງພາກທະນາຄານໃນປີນີ້ໃຫ້ຊໍາລົງ (ຈາກ 85 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2008 ມາທີ່ປະມານ 26 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ 2009).

ເພື່ອໃຫ້ປະສິບຜົນສຳເລັດ, ມາດຕະການກະຕຸກຊຸກຍູ້ ໂດຍກົດໝາຍທີ່ນຳໃຊ້ຕ້ອງມີຄຸນລັກສະນະດັ່ງນີ້: ຕ້ອງທັນເວລາ, ມີ ເປົ້າໝາຍຊັດເຈນ, ເປັນມາດຕະການ ຊົ່ວຄາວ ແລະ ມີຄວາມ ໂປ່ງໃສ. ກ່ຽວກັບບັນຫານີ້, ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງ ເພີ່ມທະວີປັບປຸງຂອດການປະສານງານລະຫວ່າງດ້ານນະໂຍ ບາຍການເງິນ ແລະ ນະໂຍບາຍເງິນຕາເພື່ອຮັກສາຄວາມໝັ້ນ ຄົງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງນະໂຍບາຍການ ເພີ່ມທະວີການໃຊ້ຈ່າຍຂອງລັດຄວນຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົບທວນ ແລະຍຸດຕິໄຫຼ່ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ເໝາະສົມພາຍຫຼັງການຈັດງານ ມະຫາກຳກິລາຊິເກມໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ. ເມື່ອມີແຫຼ່ງທຶນຈຳກັດ ລັດຖະບານລາວບໍ່ສາມາດຮັກສາການຂາດດຸນງົບປະມານໃນ ອັດຕາທີ່ສູງຍາວນານຕໍ່ໄປໄດ້ໂດຍປາສະຈາກການເຮັດໃຫ້ສະ ເຖຍລະພາບດ້ານມະຫາພາກເຊື່ອມໂຕລົງເມື່ອ ເພີ່ມການນຳໃຊ້ ແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນແບບບໍ່ຍືນຍົງ, ຈາກນັ້ນ ອັດຕາເງິນເຟີ້ກໍຈະສູງ ຂຶ້ນແລະອັດຕາແລກປ່ຽນກໍຈະໄດ້ ປັບຄືນໃໝ່.

ບັນຫາສິ່ງທ້າທາຍຕົ້ນຕໍສຳລັບລັດຖະບານລາວ ທີ່ຕ້ອງຜ່ານຜ່າໃນຊ່ວງເວລາທີ່ລ້ຳບາກນີ້ລວມມີ: (1) ການ ລະດົມທຶນເພື່ອແກ້ໄຂການຂາດດຸນງົບປະມານທີ່ມີຫຼວງ ຫຼາຍ (ໃນບັນດາມາດຕະການຕ່າງໆຈຳເປັນຕ້ອງມີມາດ ຕະການດ້ານລາຍຮັບແລະລາຍຈ່າຍຈຳນວນໜຶ່ງດ້ວຍເພື່ອ ແກ້ໄຂບັນຫານີ້); (2) ການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວຂອງພາກ ການເງິນ, ລາຍຈ່າຍນອກລະບົບງົບປະມານ ແລະ ຂະແໜງເງິນຕາ ອາດສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ສະເຖຍລະພາບ ດ້ານການເງິນແລະເສດຖະກິດມະຫາໃນອະນາຄົດອັນໃກ້ ນີ້ (ການຍຸດຕິການໃຊ້ຈ່າຍນອກລະບົບງົບປະມານ ແລະ ການປັບປຸງຂອດປະສານງານລະຫວ່າງນະໂຍບາຍການ ເງິນແລະນະໂຍບາຍເງິນຕາຖືເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ); (3) ການ ຄວບຄຸມໜີ້ເສຍໃນຕໍ່ໜ້າຊຶ່ງອາດເກີດຈາກການເຕີບໂຕສູງ ຂອງພາກສິນເຊື່ອໃນຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ທະນາຄານທຸລະກິດລັດ; (4) ແລະສຸດທ້າຍ ແມ່ນຄວາມ ຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງເລັ່ງລັດວຽກງານການປະຕິຮູບຕ່າງໆເພື່ອ ຮັກສາການເຕີບໂຕໃຫ້ຍືນຍົງ ແລະ ບັນລຸວິໄສທັດ 2020.

ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດນ້ອຍທີ່ມີແຫຼ່ງທຶນຈຳກັດ ແລະ ມີຄວາມສາມາດຕໍ່າຈຶ່ງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍໃນ ການຮັບມືກັບຜົນກະທົບຈາກວິກິດການ ໂລກຖ້າປາສະຈາກແຜນການຮອງຮັບທີ່ອອກແບບມາເປັນຢ່າງດີ ແລະ ມີ ຍຸດທະສາດການຈັດຫາແຫຼ່ງທຶນທີ່ຈະແຈ້ງ ໃນນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງມີການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍນອກ. ຄວາມສົມດຸນ ລະຫວ່າງມາດຕະການທີ່ປະກາດໃຊ້ ແລະ ສະເຖຍລະພາບດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກໃນໄລຍະສັ້ນແລະໄລຍະ ກາງແມ່ນເຫັນວ່າບໍ່ທັນກົມກືນ ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງມີມາດຕະການເພີ່ມເຕີມເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງດ້ານນະ ໂຍບາຍຕ່າງໆໃນການຮັບມືກັບວິກິດການ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1: ສະພາບແວດໄນ້ມຂອງເສດຖະກິດໂລກ

ຫວ່າງບໍດົນມານີ້, ສະພາບເສດຖະກິດຂອງໂລກ ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງໄປໃນທິດທາງບວກເລັກນ້ອຍ ເຊິ່ງໃນນັ້ນລວມທັງ ການເພີ່ມຂຶ້ນແບບບໍ່ຄາດຄິດຂອງການສົ່ງຊື້ຜະລິດຕະພັນທີ່ມີອາຍຸການຊົມໃຊ້ດົນ ແລະ ສິນຄ້າລົງທຶນໃນສະຫະລັດອາເມລິກາໃນ ເດືອນພຶດ ສະພາ ກໍ່ຄື ການຖີບໂຕສູງຂຶ້ນຂອງລາຄາຫຸ້ນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບຕ່າງໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ, ແນວໂນ້ມຂອງເສດຖະກິດ ໂລກ ແລະ ໄລຍະເວລາຂອງວິກິດການຄັ້ງນີ້ ຍັງບໍ່ແນ່ນອນໃນເວລານີ້. ບົດລາຍງານການຕິດຕາມສະພາບເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ສະ ບັບນີ້ ໄດ້ອີງໃສ່ການຄາດຄະເນໃນລະດັບປະເທດສໍາລັບການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ (FDI) ແລະ ຄວາມ ຕ້ອງການດ້ານການສົ່ງອອກ ແລະ ການຄາດຄະເນຂອງທະນາຄານໂລກໃນດ້ານແນວໂນ້ມຂອງສະພາບເສດຖະກິດໃນລະດັບ ພາກພື້ນແລະລະ ດັບໂລກ ລວມທັງລາຄາຜະລິດຕະພັນຕ່າງໆ ດັ່ງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນຕາຕະລາງ 1 ຂ້າງລຸ່ມນີ້.

ຕາຕະລາງຊ້ອນທ້າຍ 1. ແນວໂນ້ມຂອງເສດຖະກິດໂລກໂດຍສັງເຂບ
(ການປ່ຽນແປງເປັນສ່ວນຮ້ອຍຈາກປີກາຍ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ລະບຸເປັນຢ່າງອື່ນ)

	2007	2008	2009e	2010f	2011f
ເງື່ອນໄຂໂລກ					
ບໍລິມາດການຄ້າໂລກ	7.5	3.7	-9.7	3.8	6.9
ລາຄາຜູ້ຊົມໃຊ້					
ກຸ່ມປະເທດ G-7 (1) /	1.7	2.9	0.5	0.8	1.3
ສະຫະລັດອາເມລິກາ	2.6	3.8	0.3	1.2	2.0
ລາຄາຜະລິດຕະພັນ (ເປັນ USD)					
ຜະລິດຕະພັນທີ່ບໍ່ແມ່ນນີ້	17.1	21.0	-30.2	-2.1	1.4
ກະສິກໍາ	20.1	27.2	-20.8	-1.0	-0.1
ສະບຽງອາຫານ	25.7	33.9	-22.9	0.4	0.8
ໂລຫະແລະແຮ່ທາດ	12.0	3.7	-40.7	0.5	5.5
ທອງ	5.9	-2.3	-46.8	8.1	5.0
ລາຄານີ້	10.6	36.4	-42.7	13.4	4.6
ມູນຄ່າສິ່ງອອກຕໍ່ຫົວໜ່ວຍຜະລິດ (2)/	5.5	7.5	1.9	1.0	0.0
ອັດຕາດອກເບ້ຍ (USD, ສ່ວນຮ້ອຍຕໍ່ປີ)	5.2	3.2	1.5	1.7	2.0
ອັດຕາການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕົວຈິງ					
ໂລກ	3.8	1.9	-2.9	2.0	3.2
ກຸ່ມປະເທດລາຍຮັບສູງ	2.6	0.7	-4.2	1.3	2.4
ກຸ່ມປະເທດ OECD	2.5	0.6	-4.2	1.2	2.3
ເອີຣົບ	2.7	0.6	-4.5	0.5	1.9
ຍີ່ປຸ່ນ	2.3	-0.7	-6.8	1.0	2.0
ສະຫະລັດອາເມລິກາ	2.0	1.1	-3.0	1.8	2.5
ປະເທດທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນກຸ່ມ OECD	5.6	2.4	-4.8	2.2	4.6
ປະເທດກຳລັງພັດທະນາ	8.1	5.9	1.2	4.4	5.7
ອາຊີຕາເວັນອອກແລະປາຊີຟິກ (EAP)	11.4	8.0	5.0	6.6	7.8
ຈີນ	13.0	9.0	6.5	7.5	8.5
ອິນໂດເນເຊຍ	6.3	6.1	3.5	5.0	6.0
ໄທ	4.9	2.7	-3.2	2.2	3.1
ເອີຣົບແລະອາຊີກາງ	6.9	4.0	-4.7	1.6	3.3
ອາເມລິກາລາຕິນແລະຄາເລບຽນ	5.8	4.2	-2.2	2.0	3.3
ຕາເວັນອອກກາງແລະອາຟຣິກາເໜືອ	5.4	6.0	3.1	3.8	4.6
ອາຊີໃຕ້	8.4	6.1	4.6	7.0	7.8
ອິນເດຍ	9.0	6.1	5.1	8.0	8.5
ປະເທດລຸ່ມທະເລຊາຍຊາຮາຣາ	6.2	4.8	1.0	3.7	5.2

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານໂລກ (ການເງິນເພື່ອການພັດທະນາໂລກ), 2009.

ໝາຍເຫດ:
1/ ຄານນາດາ, ຝຣັ່ງ, ເຍຍລະມັນ, ອິຕາລີ, ຍີ່ປຸ່ນ, ຣາດຊະອານາຈັກອັງກິດ, ແລະ ສະຫະລັດອາເມລິກາ.
2/ ຕັດຊະນີມູນຄ່າຫົວໜ່ວຍຂອງສິນຄ້າຜະລິດສິ່ງອອກຈາກບັນດາເສດຖະກິດຫຼັກຂອງໂລກ, ໄລ່ເປັນ USD.

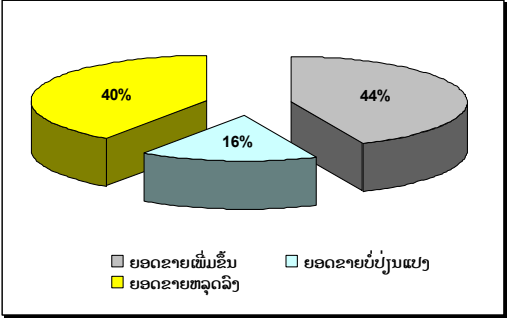
**ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2: ການສຳຫຼວດວິສາຫະກິດແບບຮີບດ່ວນເພື່ອຕິດຕາມຜົນກະທົບຂອງວິກິດການ
ໃນສະພາບທີ່ຂາດຂໍ້ມູນປະຈຳໄຕມາດ**

ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃຫ້ທັນກັບສະພາບການຕົວຈິງກ່ຽວກັບຜົນກະທົບທີ່ເປັນໄປໄດ້ຂອງວິກິດເສດຖະກິດໂລກທີ່ມີຕໍ່ຂະແໜງວິສາຫະກິດຂອງລາວ, ຈຶ່ງໄດ້ຈັດ ໃຫ້ມີການສຳຫຼວດວິສາຫະກິດແບບຮີບດ່ວນຂຶ້ນໃນວັນທີ 20-24 ເມສາ 2009 ແລະ ໄດ້ສຳພາດບໍລິສັດທັງໝົດ 140 ຫົວໜ່ວຍທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນສີ່ຕົວເມືອງໃນຂອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ: 53 ບໍລິສັດແມ່ນຂະແໜງການຄ້າຂາຍຍ່ອຍ, 40 ບໍລິສັດຈາກຂະແໜງການຜະລິດທົ່ວໄປ (11 ບໍລິສັດເປັນຜູ້ຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ) ແລະ 47 ບໍລິສັດຈາກຂະແໜງທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວ (ໂຮງແຮມ/ເຮືອນພັກ 33 ແຫ່ງ ແລະ ບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວ 14 ບໍລິສັດ).

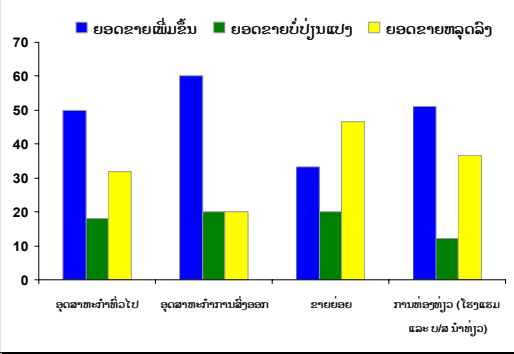
ເຖິງແມ່ນວ່າປະມານ 69 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງບໍລິສັດເຫຼົ່ານັ້ນກ່າວວ່າ: ທຸລະກິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກວິກິດການເສດຖະກິດໂລກ ແຕ່ຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວເຫັນວ່າບໍ່ໜັກໜ່ວງປານໃດ. ປະມານ 44 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງບໍລິສັດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການສຳຫຼວດຄັ້ງນີ້ໄດ້ລາຍງານວ່າ: ລາຍຮັບໃນໄຕມາດທຳອິດຂອງປີ 2009 ແມ່ນສູງກວ່າໄລຍະດຽວກັນຂອງປີກາຍ (ຮູບສະແດງຊ້ອນທ້າຍ 1). ປະມານ 16 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງບໍລິສັດເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ໄດ້ປະສົບກັບການປ່ຽນແປງຫຍັງເລີຍທາງດ້ານລາຍຮັບໃນໄຕມາດທຳອິດ ແລະ ປະມານ 40 ສ່ວນຮ້ອຍໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການຫຼຸດລົງຂອງລາຍຮັບໃນໄຕມາດທຳອິດ. ການສຳຫຼວດຄັ້ງນີ້ສາມາດສັງເກດເຫັນໄດ້ວ່າຮູບແບບຍອດຂາຍຂອງສາມຂະແໜງການດັ່ງກ່າວແມ່ນຄ້າຍຄືກັນ. ຍົກເວັ້ນແຕ່ຂະແໜງການບໍລິການຂາຍຍ່ອຍ ເຊິ່ງອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງບໍລິສັດທີ່ລາຍງານວ່າຍອດຂາຍຕົກກັບບໍລິສັດທີ່ລາຍງານວ່າຍອດຂາຍເພີ່ມຂຶ້ນນັ້ນເຫັນວ່າສູງລືນກັນພຽງເລັກນ້ອຍ (ຮູບສະແດງຊ້ອນທ້າຍ 2).

ຜົນກະທົບຈາກວິກິດແມ່ນມີຄວາມຈຳກັດຕໍ່ການດຳເນີນກິດຈະການຂອງບໍລິສັດຕ່າງໆສະນັ້ນການຈ້າງງານແລະ ຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງຫຼາຍໃນໄລຍະຜ່ານມາ. ສິ່ງຄົ້ນພົບໃນການສຳຫຼວດຄັ້ງນີ້ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ: ໂດຍລວມແລ້ວມີປະມານ 14 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງບໍລິສັດທັງໝົດໄດ້ຫຼຸດຈຳນວນພະນັກງານຂອງຕົນລົງໃນໄລຍະສາມເດືອນທີ່ຜ່ານມາ (ປະມານ 10 ສ່ວນຮ້ອຍ ສຳລັບຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ, 15 ສ່ວນຮ້ອຍ ສຳລັບຂະແໜງການຄ້າຂາຍຍ່ອຍ ແລະ 18 ສ່ວນຮ້ອຍ ສຳລັບຂະແໜງການຜະລິດ), ລະອຽດໃຫ້ເບິ່ງ

ຮູບສະແດງຊ້ອນທ້າຍ 1. ການປ່ຽນແປງໃນຍອດຂາຍຂອງບໍລິສັດພາຍໃນໄຕມາດ 1 ຂອງປີ 2009 ໂດຍສົມທຽບໃສ່ໄຕມາດ 1 ຂອງປີ 2008 (ສ່ວນຮ້ອຍຂອງບໍລິສັດທັງໝົດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມສຳພາດ)

ຮູບສະແດງຊ້ອນທ້າຍ 2. ການປ່ຽນແປງດ້ານຍອດຂາຍຂອງບໍລິສັດໃນໄຕມາດ 1 ຂອງປີ 2009 ໂດຍສົມທຽບກັບໄຕມາດ 1 ຂອງປີ 2008, ໂດຍແຍກຕາມຂະແໜງການ. (ສ່ວນຮ້ອຍຂອງບໍລິສັດທັງໝົດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມສຳພາດ)

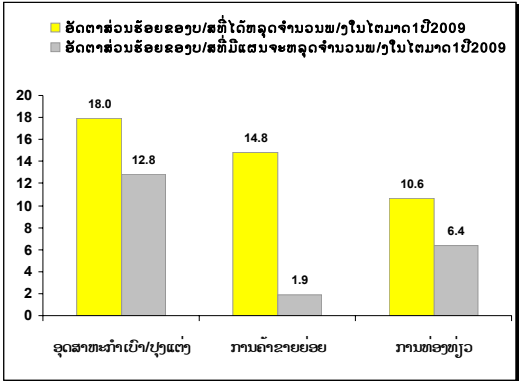
3 ສິ່ງຄົ້ນພົບຫຼັກຈາກການສຳຫຼວດຄັ້ງນີ້ ຍັງສອດຄ່ອງກັບຜົນຈາກການສຳຫຼວດຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຂະແໜງຄ້າຂາຍຍ່ອຍ ທີ່ສຳຫຼວດໂດຍບໍລິສັດຄົ້ນຄວ້າ-ວິໄຈອິນດູຈີນຈຳກັດ. ອີງຕາມຜົນການສຳຫຼວດດັ່ງກ່າວ, ຜູ້ຄ້າຂາຍຍ່ອຍສ່ວນຫຼາຍໃນພາກພື້ນອິນດູຈີນ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໜັກຈາກວິກິດການຄັ້ງນີ້ ຍົກເວັ້ນຢູ່ ສປປ ລາວ ເຊິ່ງສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ຄ້າຂາຍຍ່ອຍເຫັນວ່າດີຂຶ້ນໃນຕົວຈິງ (ລະອຽດເບິ່ງໄດ້ທີ່:

ໃນຮູບສະແດງຊ້ອນທ້າຍ 3. ນອກຈາກນັ້ນ, ການສຳຫຼວດ ຄັ້ງນີ້ຍັງເຜີຍໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ໜ້ອຍກວ່າ 3 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງບໍລິສັດທັງ ໝົດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການສຳຫຼວດໄດ້ຫຼຸດຈຳນວນຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກ ລົງແລະຈຳນວນກະເຮັດວຽກ; ປະມານ 1 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງ ບໍລິສັດທັງໝົດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການສຳຫຼວດໄດ້ຫຼຸດຊົ່ວໂມງເຮັດ ວຽກໂມງເພີ່ມລົງ ຫຼື ຫຼຸດຄ່າແຮງງານສະເລ່ຍໃນໄລຍະໄຕມາດ ທຳອິດຂອງປີ 2009.

ຄວາມພື້ນໃຈດ້ານທຸລະກິດໃນບັນດາຂະແໜງການ ຜະລິດ, ການຄ້າຂາຍຍ່ອຍ ແລະ ຂະແໜງທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນຍັງ ສູງພໍລົມຄວນ. ບໍ່ມີບໍລິສັດໃດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການສຳຫຼວດຄັ້ງນີ້ ມີ ແຜນທີ່ຈະຫລຸດຈຳນວນໜ້າວຽກ ຫຼື ຫລຸດຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກ ເພີ່ມລົງ, ມີແຕ່ປະມານ 1 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງບໍລິສັດທີ່ຖືກ ສຳພາດມີແຜນທີ່ຈະຫລຸດຄ່າແຮງງານ/ເງິນເດືອນສະເລ່ຍ ລົງ. ໜ້ອຍກວ່າ 3 ສ່ວນຮ້ອຍ ມີແຜນທີ່ຈະຫຼຸດຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກລົງ. ໂດຍລວມແລ້ວ ມີປະ ມານ 6,5 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງບໍລິສັດທີ່ ມີ ແຜນທີ່ຈະຫຼຸດຈຳນວນພະນັກງານລົງໃນໄລຍະສາມເດືອນຂ້າງ ໜ້າ. ຄືດັ່ງທີ່ຄາດໄວ້, ຈຳນວນຕົວເລກດັ່ງກ່າວແມ່ນສູງລືນໝູ່ ສຳລັບຂະແໜງການທີ່ໃຊ້ແຮງງານ ຫລາຍ, ຕົວຢ່າງ: ໃນກຸ່ມຜູ້ ຜະລິດ, ມີປະມານ 13 ສ່ວນຮ້ອຍ ມີແຜນທີ່ຈະຫຼຸດຈຳນວນ ພະນັກງານລົງໃນຊຸມເດືອນຂ້າງໜ້າ, ຕາມມາດ້ວຍຂະແໜງ ການທ່ອງທ່ຽວ ຊຶ່ງມີປະມານ 6 ສ່ວນຮ້ອຍ ທີ່ຄາດວ່າຈະຫຼຸດ ຈຳນວນແຮງງານຂອງຕົນລົງ (ຮູບສະແດງຊ້ອນທ້າຍ 3).

ເຖິງແມ່ນວ່າບໍລິສັດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການສຳພາດສ່ວນໃຫຍ່ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໜ້ອຍຈາກວິກິດການໃນໄລຍະຕົ້ນປີ 2009 ກໍ່ຕາມ ແຕ່ກໍ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ ຮັບຜົນກະ ທົບຫລາຍຂຶ້ນໃນທົກເດືອນທ້າຍປີນີ້. ປະມານ 44 ສ່ວນ ຮ້ອຍຂອງບໍລິສັດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການສຳຫຼວດ ຍັງຄາດຫວັງວ່າຈະ ມີລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 2009 ເມື່ອທຽບກັບປີ 2008 ແລະ ປະມານ 40 ສ່ວນຮ້ອຍ ມີແຜນທີ່ຈະເພີ່ມການລົງທຶນຂອງຕົນ ໃນປີ 2009 ຍ້ອນເຂົາເຈົ້າເຊື່ອວ່າການຊົມໃຊ້ພາຍໃນມີແນວ ໂນ້ມຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນຊຸມເດືອນທີ່ຈະມາເຖິງ³. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ ຕາມ, ຜົນກະທົບຈາກວິກິດການຕໍ່ເສດຖະກິດພາຍໃນ (ໂດຍ ສະເພາະແມ່ນຂະແໜງການສົ່ງອອກແລະກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່ ບົ່ນອ້ອມການທ່ອງທ່ຽວ) ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນຊຸມເດືອນທ້າຍ ປີ 2009 ນີ້ ເນື່ອງຈາກວ່າສະພາບເສດຖະກິດໂລກຍັງສືບຕໍ່ຖືດ ຖອຍ ພ້ອມນັ້ນຍັງມີສະພາບການແພ່ລະບາດຂອງໂລກໄຂ້ ຫວັດໃຫຍ່ສາຍພັນໃໝ່ (H1N1) ທີ່ມີຂຶ້ນໃນຫວ່າງບໍດົນມານີ້.

ຮູບສະແດງຊ້ອນທ້າຍ 3. ຜົນກະທົບຂອງວິກິດທີ່ມີຕໍ່ການ ຈ້າງງານໃນໄລຍະໄຕມາດ 1 ຂອງປີ 2009

THE WORLD BANK OFFICE, VIENTIANE

P.O Box UN 345, Patou Xay Nheru Road
Vientiane, Lao PDR

Tel: (856-21) 450010-11, 414209

Fax: (856-21) 414210

www.worldbank.org/lao

THE WORLD BANK OFFICE

1818 H Street, N.W.

Washington, D.C. 20433

Tel: (202) 472-1653

Fax: (202) 522-1560/1557

www.worldbank.org